

UnitedFilm

Ročenka nezávislého filmu 2018-2019

Vítěz ceny Vortex
Robin Kašpařík
natočil film podle Kinga

Timu Robinsovi se
zdá, že si režiséři
neváží diváka

Poslání filmu je pro
Matthewa Modina
důležitější než výdělek

Mise open source
Filmový concept art
Stabilizace při natáčení

Herec Geoffrey Rush
nechce patřit do
žádné škatulky

James Cameron se
naučil filmu sám

Cinema Open

FESTIVAL NEZÁVISLÝCH FILMŮ

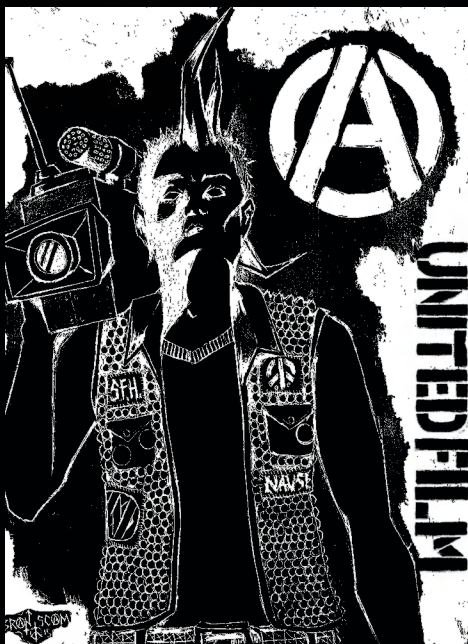
www.cinemaopen.cz

Třetí ročenka nezávislého filmu za rok 2018, s platností po celý rok 2019, je snahou o pokračování v převedení vybraného obsahu z elektronické formy do podoby tištěné.

Většinu článků členěných do rubrik (aktuálně, technika, interview, nová vlna českého nezávislého filmu, recenze, filmy) naleznete v plné podobě na portálu unitedfilm.cz, kde je možno zobrazit video přílohy a případně okomentovat. Na stejné adrese objevíte i podrobné informace o nezávislém filmu.

Otočením ročenky získáte závěrečný třetí díl prequelu komiksu UnitedFight, který pojednává právě o boji za nezávislost.

Redaktoři: Vítěk Formánek, Eva Csölleová, Tomáš Burian, Radek Hochman, Lukáš Kolářek, Ondřej Krejcar
Sazba: Ondřej Krejcar, Mario Alfieri / Tisk: Dukase s.r.o. Hradec Králové / Náklad 1000 ks /
Neprošlo jazykovou úpravou / Obálka: Jsem brána, Robin Kašpařík / Ilustrace a text komiksu: Tomáš Burian

Rozhovory jsou poskytnuty exkluzivně pro Unitedfilm. Fotografie jsou použité z archivu redakce a se souhlasem vlastníků. Ročenka není prodejní, slouží jako propagační tiskovina.

Vydal Impuls Hradec Králové, centrum podpory uměleckých aktivit, Hradec Králové v roce 2018.

Kontaktní údaje: www.impulshk.cz, film@impulshk.cz, film@unitedfilm.cz

Tento projekt je realizován za podpory Královéhradeckého kraje a Ministerstva kultury České republiky.

Mise open source: Nátlak vrcholí

V našich článcích jsme vás již dříve informovali o technických mezních filmu, které pomohly vzkřísit oblast nezávislého filmu a uniknout tak z drápů finančníků, upozorňujeme na svět komerčního umění, kritizujeme postupy velkých korporací. Naopak jsme ukázali nové trendy v oblasti produkce, kde se postupně ujímá vítaná modularita a také vás seznamujeme postupně se světem svobodného výrobního filmového řešení.

Nebezpečné signály

Svět se zrychlil, vývoj jde dopředu, ale nepodlehne falešné iluzi, že to s námi všichni myslí dobře. Možná někdy

i opravdu myslí, ale chtějí za to svoji daň. A poslední signály velkých výrobců jsou povážlivě nebezpečné. Posuďte sami, nemusíme se přece hned upsat Mefistovi svou krví?

Obor filmu i techniky je plný dynamického vývoje. S čím si dříve filmaři vystačili i na půl století, formou mechanické kamery s pásem celluloidu, obvyčejnými nůžkami a promítačkou, je dnes otázka jen několika málo let. Běžný výrobní řetězec pro film a video vystačí uživateli maximálně 3-5 let, další roky se potom berou jako přestupní období, kdy je potřeba články nahradit. Pokud tak neučiníte, vaše tvorba ztratí lesk, snímek požadované parametry a možná přijdete i o

své diváky, kteří zhýčkaně očekávají co nejvyšší obrazovou kvalitu a vysokou přidanou produkční hodnotu, jako vysoké rozlišení, záběry v pohybu, z výšky, z netradičních míst. Stejně nároky si kladou i distributoři a poskytovatelé vysílání na parametry obrazu, nemluvě o umělecké šabloně.

Technický pokrok ano, ne obchodní strategii

Je v pořádku, že se tento dynamický tvůrčí běh snaží přiblížit vzoru drahé, zejména fabulované kinematografie. Právě proto se drahé vybavení, na které bylo dříve potřeba aeroplán, vrtulník, kamerové plošiny, jeřáby, koleje a velký štáb, důmyslně nahrazuje levnější-

mi polo či plně automatickými stroji, jako jsou kamerové drony, gimbály, slidery, motorické hlavy apod.

Co už tak úplně v pořádku není, jsou marketingové strategie velkých firem, které opouštějí od zvyklostí prehistorické směny (kus za kus, peníze za zboží) a snaží se uživatele uvázat formou licencí, předplatných apod. A tady podle nás číhá ono nebezpečí, které může zpříjemnit život bohatým, ale chudým udělat z kreativní činnosti peklo. Totiž okruh, kde vás někdo k něčemu zavazuje, se podivně rozrůstá. Dříve šlo maximálně o software, což se dalo přežít, dnes už to přechází i do kamer, úložišť, online serverů apod. Velcí výrobci stupňují svou strategii a v závěsu číhají další. Jakoby chtěli utopistickou vizi, že nám v tomto světě nic nepatří, dovést do absurdního konce. A nejvíce ohroženou skupinou jsou právě svobodní tvůrci. Čtěte dále a uvidíte.

Šok č.1 - licence na záznam

Pokud pomineme dnešní džungli v legislativě a špatné návyky uživatelů v chudších zemích, kam spadáme i my, v oblasti nelegálního software, máme modelový příklad filmaře tohoto typu: uživatel si vyhledá podle parametrů přístroj, který by mu vyhovoval. Nevěnuje až tak důkladnou pozornost v nepřehledných formátech, v kterých kamera

pracuje a obraz ukládá a nechá se ošálit propagačními materiály. Kameru začne používat a zjistí, že aby využil všechny funkce, rozlišení, bitovou a barevnou hloubku, je zapotřebí dokoupit licenci na kódovací algoritmus, tzv. kodek. Proč to nezapočetli do ceny kamery, pomyslí si?

Šok č.2 - omezená životnost

Přesto licenci zakoupí a diví se po druhé. Je možnost jej koupit pouze na omezené časové období, v opačném případě je věc velmi nákladná či zhora nemožná. Zakoupí si licenci na jeden rok a skřípe v zubech, že ho neplánované výdaje budou čekat napřesrok znovu. Ale co. Začne s kamerou pracovat a zjistí, že jeho hardware na kameru nestačí, přestože si kdysi pořídil software za nemalou korunu, který má bohatou zásobu podporovaného rozlišení a kodeků,

zdanlivě dopředu na mnoho let. Investuje tedy do hardware s tím, že oživí software na novém výpočetním koni. A ouvej. Začne to už nepříjemně operačním systémem, který není zadarmo a který by teoreticky ani ve střížně nepotřeboval a končí tím nejdůležitějším, software, který jako na potvoru nepodporuje nový hardware, onen operační systém nebo je nutný upgrade pro práci se záznamem nové vymodlené kamery.

Šok č. 3 - časové předplatné

Náš člověk tedy musí sáhnout po nové verzi, levnější upgrade se na něho nevztahuje, pracoval s ním více jak několik let. A údiv číslo tři. Software nelze zakoupit natrvalo. A opět skloňujeme předplatné. Selský rozum indikuje, že se to přece nevyplatí. Bohužel diktát výrobce je neúprosný, ber, nebo nech být. Poohlédneme se jinde a věc se zdá být podobná, snad se tyto strany dohodly, že změní zvyklostní model. Zdá se, bohužel, ale dokažte jim to. Musíme se podvolit. Pokud vás při konání sleduje s kalkulačkou drahá polovička, nastal problém. Přeshvihl jste rozpočet a máte co vysvětlovat. Ale

jsme přeci filmaři, tvůrci a jsou to pro nás základní výrobní nástroje. Musíme to mít.

Rovnice k vyšším ziskům

Smutným faktem, je, že váš protějšek se rozčiloval oprávněně. Celý tento způsob je totiž až s klamavým příděchem nastaven tak, aby generoval vyšší zisky a konečně se něco udělalo s obrovskými úniky formou pirátského softwaru. Předplatné, stejně jako časté updaty, navíc skvěle informují výrobce o údajích a byznysmeni mají věc takzvaně pod kontrolou.

Asi se tady sluší zastat podnikatelsky smýšlejících lidí, že firmy musí vydělávat, generovat

zisky, na oplátku investují do vývoje, výrobních linek a neustále své vybavení vylepšují. Je to pravda, do jaké míry jde o větší výnosy a do jaké míry o čistý zisk, který finanční skupině umožní další aktivity, můžeme vést spory. Jedna věc je však jistá. Za nekonečně dlouhou éru zneužívání placených služeb piráty, je to taková malá odplata a změna pořádků. A my si musíme zvyknout.

Stupňující se nátlak

Takže shrnuto, připravme se na výdaje širšího druhu. Za nákup, licence a předplatné. Bohužel i tam, kde nás to dříve ani nenapadlo. A to v případě záznamu, kamer, gripu, publikování. A bohužel ani pomyslný velký bratr, který láká masy

na video úložiště, kde mohou své věci i jednoduše editovat, věc nezachrání. Neboť je jen otázka času, než závislá stáda začne po drobných využívat, jak už se tomu ostatně i děje. Formou nenápadné monetizace či vnucené reklamy. Jsou to prognózy, jež vyvolávají až úzkost.

Šance pro budoucnost

Ale naštěstí, ne každý smýšlí takto. Věřte nebo ne, po celém světě existuje komunita tvůrčích lidí, kteří se pouštějí bezhlavě, energicky a bez nároku na honorář do tzv. sledovací mise. Sledují trendy velkých výrobců a snaží se ve stejném duchu nabídnout svobodné řešení, pod hesly jako je open source, otevřený software, vlastní firmware, modulární hardware apod. Čas od času k

tomu přidají i revoluční a originální nápady, které jim ale stejně vždy vezmou ti starší a bohatší. Ale díky nim vděčíme za to málo svobody, která ještě u velkých firem zbyla. Považte, kde jinde vznikl nápad na otevřený kodek, software nebo modulární kameru? U velkých konglomerátů určitě ne.

Proto otevřeme oči, za mediální komerční krustou stojí opravdoví přemožitelé času. Žijí nejen, aby brali. Jejich princip je zcela obrácený, než na kterém stojí ten tržní. Používají zdarma, pokud nemáš. A pokud máš a jsi spokojen, přispěj. Nikdo tě nesleduje a používá

jej libovolně. Zní to jako z pohádky, je to jako ostrov naděje, kde morální a umělecké ideály vítězí nad diktátem komerce.

A právě to je open source, svobodná a vždy otevřená cesta.

Termín concept art se s rozmachem internetu konečně dostal do povědomí širší veřejnosti a ukázal filmařům po celém světě k čemu všemu může sloužit a jaké využití může u filmu mít. Skicy, atmosferické malby, technické nákresy, design postav a další šetří filmovým štábům po celém světě spoustu času a peněz.

Termín concept art, tedy koncepční umění, pod sebe shrnuje vizuální reprezentaci umělcovy vize všeho, co ve filmu uvidíme. I přesto, že se tento termín běžně spojuje spíše s herním průmyslem, má ve filmu také svoji dlouholetou tradici a velmi přesná specifika. Concept art je tvořen ve většině případů specializovaným umělcem, který dostane od režiséra nebo produkčního designéra zadání, např. namalovat interiér opotřebované vesmírné lodi patřící těžařské společnosti ze Země. Tyto návrhy poté umělec vypracuje v několika iteracích, aby si mohl zadavatel vybrat a popřípadě si vyžádat malé úpravy. Takový návrh se může týkat i postav, předmětů, lokací, vozidel, budov atd. Vše je podřízeno příběhu, jak vše působí na diváka a pokud možno, je možné vyrobit z produkčního rozpočtu. Na rozdíl od her, kde je velká pozornost věnována herním elementům, jak se bude hráč prostředím pohybovat a jaké bude používat předměty, filmový design musí hlavně dobře vypadat na kameře a mít jasnou charakteristiku nálady. Nálada (angl. mood) je u filmu klíčová, a často se stává, že umělcovi jsou dodány reference, z fotografií nebo jiných filmů, ze kterých se pak odrazí. Jelikož concept art je jen velmi vzácně použit i pro propagaci filmu, je zcela běžné, že při sestavování obrázku určující vysněnou filmovou scénu, jsou použity fotografie, malby a filmové snímky z jiných, byť i komerčních, děl. Jeho účelem je pouze ukázat členům štábu jak by jejich vize mohla vypadat. Je to podobné jako tzv. temp track u hudby, kdy je u hrubého střihu filmu používána hudba z jiných filmů, než skladatel složí originální písničky přítomné ve finální verzi.

Concept

Jaké tedy má tvorba concept artu výhody? Předně šetření zdrojů. Pokud řemeslníci dopředu vědí jak konkrétně má daná věc vypadat, vyrobí ji na první dobrou, aniž by došlo k nedorozumění a byla potřeba cokoli předělávat. Stejně tak se sestavováním scén. Režiséři chtějí co nejdříve vidět, zda jejich vize dobře vystihne charakter postav a celého příběhu a dopředu uvidí, zda všechny elementy spolu dobře ladí a zda nebude něco buď narušovat vyprávění či natáčení. Obzvláště důležitý je concept art pro natáčení se speciálními efekty, kdy nikdo nemůže dopředu vědět, zda reálné a fiktivní elementy budou spolu pasovat a hlavně se podle toho uzpůsobí samo natáčení záběru. Často se zabývá i prvky, nad kterými se člověk normálně ani nepozastaví, jako například různá technická udělátká nebo animace na obrazovkách počítačů, které postavy ve filmu používají. Vše musí někdo vymyslet, utvořit design, vyrobit to v počítači, rozhybat je a poté do scény vložit.

Zdálo se vám někdy, že moderní sci-fi filmy jsou si dost podobné? Že například *Battle Ship*, či *Iron Man* se až nápadně svými designy podobají *Transformers*? Je k tomu dobrý důvod, na velké spoustě současných filmů se podílel malíř Josh Nizzi. Josh vymyslel moderní robotický design detailních, často nesmyslně poskládaných, ale zajímavě vypadajících prvků. Je to veterán filmového průmyslu a většina obrázků doprovázející tento článek pochází právě od něj. Pokud nahlédnete do Joshovi galerie, najdete v ní velmi dobrý průřez moderního concept artu a kde se primárně využívá. Scéna z romantického dramatu odehrávajícího se na venkově asi nebude tolik vyžadovat concept art jako akční scéna ze sci-fi filmu a to je právě kde umělci jako Josh naleznou nejvíce práce. Josh tak má za sebou design různých technologických pomůcek, obřích bojových robotů, neobvyklých postav a jejich vybavení, sci-fi interiérů a exteriérů a dokonce i atmosferických nákrešů záběrů blížících se klasickému storyboardu.

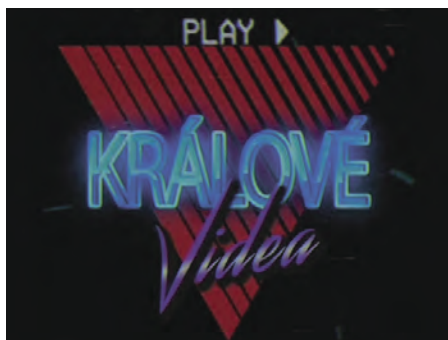

Vzniká dokument o slavné dekádě rychlodabingu

Karvinský režisér Lukáš Bulava, po natáčení hororového brakového snímku *Kyselý dech*, zabředl do vod dokumentu a s kolegy připravuje nezávislý film s názvem *Králové videa*, který pojednává o zašlé slávě tehdejšího amatérského dabingu.

Asynchronní jednohlasný simultánní dabing provázal konec 80. let a kraj 90. let, jako éru pirátských VHS kazet, které nabízely dosud nedostupné tituly. Zejména hlavně tzv. běčkové filmy, brakové filmy, akční, horory nebo erotické filmy.

„Kdysi nám nikomu nepřišlo, že ten obraz a zvuk jsou v příšerné kvalitě a že ten dabing je pozadu či brutálně mimo děj,“ vzpomíná tvůrce. Občas se dabérům stalo, že se stačili při dabování z fleku opít a ke konci jim nebylo rozumět. Zatímco se česká škola, zejména ta barrandovská, snažila o co

nejkvalitnější podání s národními umělci, pirátské daběři si vzali vzor z našich polských sousedů, kde se jednohlasný dabing používal i na nejvyšší televizní úrovni. Je příjemné přihlížet, jak se projekt rozrostl o další zajímavé osobnosti, které k tehdejší době mají co říct. Na portále je k vidění povedený trailer k dokumentu, který se příští rok dokončí.

V Česku se bude točit fan film Pána prstenů

Režisér Šimon Pešta před několika lety zaujmul výpravným historickým snímkem o partě loupežníků, na jaře se rozhodl s historickým spolkem Rosenthal rozjet kampaň na výpravný fanouškovský velkoфильm z pera Tolkiena.

Horn of Gondor je krátkometrážní snímek inspirovaný kapitolou z *Nedokončených příběhů*, jež pojednává o gondorském rytíři Borondirovi a jeho úkolu najít tehdy ještě divoký národ Pánů koní. Diváci se mohou těšit na profesionální choreografie a kaskadérské kousky.

„Rozhodli jsme se, že chceme natočit fanfilm ze Středozemě. Vzpamatovali jsme se z Prach a broky a začali vymýšlet, co bychom zase spáchali. Tolkien je pro nás srdcovka a s touto tématikou jsme uspořádali již mnoho akcí - bitev, larpů, táborů,“ zaznívá z tábora Rosenthal.

Dnes už víme, že se podařilo vybrat v kampaň více jak čtvrt miliónu korun, což bude stačit na základní verzi bez velkých výpravných scén, která je odhadována okolo 15 minut. Natáčení by mělo skončit na sklonku tohoto roku.

Nezávislá hudba z filmů

Není to tak dávno, co zasvěcené hlavy tvrdily, že nezávislý film v Čechách je nesmysl. Máme tu přeci filmy do kin, televizní filmy, studentské naděje. A je to už nějaký pátek, co se proti této myšlence rozhodl Unitedfilm bojovat.

Filmový portál Unitedfilm funguje už čtvrtým rokem. Za tu dobu dokázal laické i odborné veřejnosti, že v Čechách nezávislý film existuje a objevují se i pozoruhodné filmy, za které by se nemuseli stydět ani naši přední profesionálové. A to prosím pěkně, na vznik nezávislého filmu nikdo nevynakládá smysluplně ani korunu. Vyrostly už první hvězdy, rostou další talentovaní tvůrci. Portál za svoji dobu konfrontoval naše tvůrce s lákavými světovými jmény, vydává tištěnou ročenku, komiks a šíří tak myšlenky svobodného filmu z celého světa, spojuje je s ideály, na kterých by měl být definován český svobodný nezávislý film. Jako další důkaz v kvalitě a schopnosti nadaných nekomerčních filmařů začíná i nová služba s názvem Unitrack. Nejedná se totiž jen o vrstvu příběhu, kamery nebo hereckých

kvalit. Dobrou práci odvádějí filmaři či jejich blízcí spolupracovníci i na poli filmové hudby. A právě proto, i jako zpříjemnění četby, se otevřela služba přehrávače filmové hudby z nezávislých filmů.

Jak to celé funguje? Na hlavní straně se pomocí služby Soundcloud objevil modul, který nabízí zrovna aktuální album. Unitrack funguje stejným způsobem jako kanál Vortex, kde se umísťují volně dostupné nezávislé filmy ke zhlédnutí. Redakce přijímá hudební alba z filmů. Podmínkou je redigovaný výběr skladeb, jejich umístění na Soundcloud a přiložený booklet. Těšme se tedy na hudbu z nezávislých filmů.

Natáčí se časosběrný dokument o knězi Zbigniewu Janu Czendlikovi

V srpnu 2018 se rozjelo natáčení nezávislého časosběrného dokumentu o životě Zbigniewa Jana Czendlika. Tento římskokatolický kněz polské národnosti působí v České republice už od roku 1992. Zatímco v té době o Zibim, jak se mu také říká, ještě moc lidí nevědělo, dnes je tomu přesně naopak. Zejména kvůli přiblížování víry s lehkostí a nadhledem, přátelským vztahům s řadou lidí z oblasti soubyznysu a politiky. Pro více jak roční sběr filmového materiálu se rozhodl filmař Jaroslav Červinka, který po hrané etudě Sousedem proti své vůli změnil žánr, a v tomto knězi objevil mnoho zajímavého. Když vše půjde jak má, mohl by tento dokumentární film být k vidění zkraje roku 2020.

GH5 má vylepšeného nástupce

Panasonic představil bezzrcadlovku LUMIX GH5 s vylepšeným systémem natáčení videozáznamů a vyšším výkonem ve slabém světle. Nový Lumix, určený především nezávislým filmařům, nabízí vůbec nejvyšší citlivost a nejlepší obrazovou kvalitu videa ze všech modelů fotoaparátů.

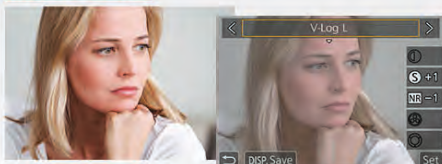
O vynikající výkon i slabě osvětlených scén se stará nový snímač Digital Live MOS s rozlišením 10,2 MPix a technologií Dual Native ISO v kombinaci s obrazovým procesorem Venus Engine. Společně umožňují nastavit citlivost až ISO 51200 a jsou zárukou kvalitní kresby i v nejtmašších partiích obrazu. Při natáčení i fotografování lze nastavit různý poměr stran - 4:3, 17:9, 16:9 a 3:2. Snímač rovněž umožňuje fotografování ve formátu RAW se 14bitovou hloubkou, což výrazně rozšiřuje možnosti při zpracování snímků. Jako první digitální systémový kompaktní na světě umožňuje LUMIX GH5 natáčení v rozlišení 4K rychlostí 60p / 50p. Patří mu i další světové prvenství – dokáže zmíněnou frekvenci 60p / 50p natáčet i ve formátu Cinema 4K

(C4K, 4096x2160 bodů). Při natáčení podporuje profesionální filmařský standard 4:2:2 10-bit, což výrazně vylepšuje věrnost barevného podání.

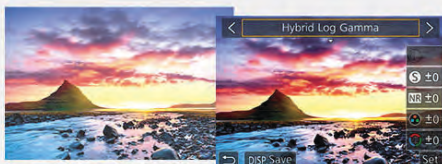
Díky technologii VFR (Variable Frame Rate) lze natáčet zrychlený nebo zpomalený záznam v rozlišení C4K/4K (60 fps, max. 2,5x pomalejší při frekvenci 24p) a Full-HD (až 240 fps, max. 10x pomalejší při 24p). Lumix GH5 má přímo předinstalovaný režim V-LogL, takže si uživatelé nemusejí kupovat samostatný upgrade softwaru. Kromě linkového vstupu je k dispozici konektor pro 3,5 mm audio jack pro mikrofon.

Díky šikovné funkci Live View Boost lze na displeji sledovat kompozici prakticky v naprosté tmě, protože se citlivost snímače zvýší do extrémních hodnot, ovšem jen pro účely náhledu. Mezi další volitelné příslušenství patří rovněž samostatně prodávaný XLR mikrofonní adaptér DMW-XLR1, umožňující nahrávat čistý a kvalitní zvuk ve vysokém rozlišení pomocí externích mikrofonů.

NEW FOR GH5S

Pre-installed V-LogL Video Recording Function

Hybrid Log Gamma for 4K HDR Video

4K monitor s asistencí ostření

Natáčíte-li nezávislý film, reklamní video nebo záznam z kulturní akce, musíte si být jisti, že je video dokonale ostré a správně exponované, ať už používáte DSLR/DSLM aparáty, digitální filmové kamery nebo kompaktní kamkordéry. Díky kvalitnímu panelu a funkcím pro asistenci ostření, a také bezkonkurenční ceně, nabízejí monitory Feelworld skvělý poměr ceny a výkonu.

Monitory značky Feelworld podporují standard Rec.709, a jsou přesně továrně kalibrovány pro věrnou barevnou reprodukci. Použitý IPS panel (1200:1, 450 cd/m², 323 ppi) nabízí široký pozorovací úhel 160° pro dobré podání barevných tónů z mnoha směrů.

Model F7S nabízí 3G-SDI a UHD/4K HDMI vstupy/výstupy, konektor USB (pro aktualizaci firmware), 3,5mm stereo sluchátkový výstup a zabudovaný reproduktor. SDI rozhraní podporuje standardní SD i HD-SDI rozlišení až do 1080p60, HDMI vstup podporuje UHD/4K rozlišení až po 3840x2160p30 resp. 4096x2160p24. Monitor

F7S má pevné tělo z hliníkové slitiny pro vysokou odolnost a malou váhu (tloušťka 20,5 mm, váha 445 g). Snadné ovládání zajišťují tlačítka na horní hraně displeje včetně dvou funkčních F1/F2, kterým lze přiřadit libovolnou funkci, např. asistenci ostření, zobrazení ve falešných barvách apod. Spodní hrana hostí standardní závit 1/4"-20 pro montáž monitoru do DSLR/DSLM/kamerových rigů nebo přímo na fotoaparáty pomocí redukce pro bleskovou patici. Monitory Feelworld mají flexibilní systém napájení: standardně se dodávají s destičkou pro akumulátory F970, volitelně je lze vybavit destičkami pro baterie D28S/D54, LP-E6, U60 nebo adaptérem pro síťový napáječ.

Monitory Feelworld nabízejí řadu funkcí pro asistenci ostření a korektní expozici. Indikátor Focus Peaking zobrazuje zaostřené části obrazu pomocí červeného, zeleného nebo modrého tónování. Zobrazení ve falešných barvách pak napomáhá správnému nastavení expozice. Monitor nabízí také funkce pro zvětšení nebo převrácení obrazu, zobrazení histogramu, anamorfocký režim nebo mód pixel-to-pixel. Cena je stanovena na českém trhu na necelých 12 tisíc korun. V případě, že nevyužijete 4K, vystačíte si s HD, či preferujete menší velikost, stejná značka nabízí i model F570 za poloviční cenu.

Stabilizace videa pomocí gimbálu

Populární stabilizační novinkou v oblasti záznamu videa se stal gimbal pro lehké kamery a zrcadlovky. Po ručních steadicamech, steadicamech s ramenem, kolejích, jeřábech a slide-rech je tu další stupeň špičkové stabilizace.

V profesionálním filmu byly vždy kvalitní stabilizátory, zejména na principu gyroskopu výsadou drahých produkcí, hlavně leteckého natáčení. Nyní se situace mění a kvalitní stabilizátor můžete mít i vy.

V dnešním článku se budeme soustředit na novinku, tzv. gimbál. A co to vlastně je? Gimbál je od anglického slova gimbal, tj. zařízení u nás známé jako kardanův závěs, jenž umožňuje zařízení otáčet se nezávisle kolem tří os. A tento princip stojí za zrodem elektrických stabilizačních zařízení pro video a film.

Elektromotor roztáčí mechanismus, ukrytý v kapsli, který dokáže při vhodně rozložené váze zařízení omezit zákony gravitace a eliminovat otřesy kameramana způsobené při jeho pohybu, čím lze dosáhnout plynulého pohybu, který má pocitově nejbližší k filmové jízdě pomocí kolejnič.

Za rychlým, a mnohdy až nepřehledným rozvojem, této stabilizace stojí natáčení mobilních telefonů, selfie tyčí a kamerových dronů. Vlajkovou lodí v tomto segmentu je, kromě dalších velkých firem, u nás hlavně známá čínská firma DJI, která nabízí svůj tříosý obouruční gimbál Ronin 2, určený hlavně pro profesionální použití. Další firmy jsou například FEIYU, MOZA AIR a ZHIYUN, jehož Crane 2 je poslední dobou očekávaným bestsellerem, hlavně díky své nosnosti až 3,2 kg, což umožní nasadit kvalitnější přístroj.

Stabilizační pomocníci mají různé konstrukce, různou výbavu. Některé obsahují i integrovaný follow focus, někde je dostupný jako volitelné příslušenství. Ovládat gimbal můžete i přes mobilní aplikace. Co výrobce, to jiná kompatibilita s jinými stroji. Zásadní pro výběr je nosnost zařízení, samozřejmě že čím lehčí kamera - fotoaparát, tím je investice nižší.

Mikrofon pro video

Azden SGM-990+ je 15cm „puškový“ mikrofon s přepínatelnou směrovou charakteristikou určený pro DSLR/DSLM kamery (3,5mm jack) a mobilní zařízení (kompatibilní s přiloženou TRRS redukcí). Jeho unikátní vlastností je možnost přepínat mezi úzkou a širokou směrovou charakteristikou – režim „Long“ je určen pro záznam zvuku z větší vzdálenosti a velké potlačení zvuku ze stran, kar-

diodní mód „Short“ slouží k natáčení na kratší vzdálenosti. Oba režimy poskytují dobré potlačení zvuku ze zadní polosféry i ze stran. Mikrofon SGM-990+ vyrobený v Japonsku představuje snadný a cenově dostupný způsob pro zvýšení zvukové kvality vašich nahrávek, ať už budete natáčet videa pomocí DSLR/DSLM přístrojů nebo např. streamovat z telefonu nebo tabletu.

Hybridní video foto přístroj

Kompaktní, pohodlné a nenápadné zařízení 2v1 pro natáčení 4K UHD videa s profesionálním zvukem XLR.

Canon EOS XC15 je nástupce lehké profesionální 4K kamery XC10, která byla představena v roce 2015 jako univerzální foto-kamera. Její možné použití je jako vhodná A kamera pro začátečníky, pro levnější produkce nebo jako rezervní kamera pro profesionální videa. Kamera je vybavena stejným snímačem, procesorem i objektivem jako její předchůdce. Nyní je dodávána včetně jednotky MA-400 pro připojení XLR mikrofonu. Nabízí 4K UHD video s vysokou přenosovou rychlostí, interním záznamem a dynamickým rozsahem 12 EV, připojky XLR s nezávislou hlasitostí a napájením phantom 48V. Tyto nástroje podporují profesionální audio vstupy a zajistí snadnou integraci i do profesionální postprodukce. Snímková frekvence přístroje je 24,00P / 25P. Výhodou je rychlé automatické zaostřování, kompendium na displej s lupou, které nahradí běžný hledáček. Pokud jej sundáte, získáte otočný displej LCD.

K zakousnutí...

UNITRACK

První deska na Unitrack je od Taranis Film Martina Doležala

Už jsme to naznačili. Nová služba Unitrack slouží jako sekundární propagační nástroj pro nezávislé filmaře. Proč ne-centralizovat nejlepší filmovou hudbu na jednom místě?

Začínáme antologií Taranis film, za jejíchž jménem se objevuje leader, takový český John Carpenter, Martin Doležal. Kromě postu scénáristy, režiséra a střiháče zastává i post autorského skladatele a hudebníka.

Se svými kolegy zkomponoval album s názvem Taranis film 2005-2017. Neoficiální deska obsahuje téměř 40 minut instrumentální i zpívané hudby z filmů vyprodukovaných v daném rozmezí, v čele s hity Rande s osudem nebo Už nebude líp, z jeho proslulé série o Vojínu Arahosovi. Pokud se nespokojíte jen s hudbou, vězte, že většina filmů tohoto uskupení je k vidění i na kanále Vortex.

GEOFFREY RUSH

„Hraní ve filmu, to jsou třeba tři měsíce intenzivní práce a pak vše skončí a čekáte na telefon od agenta, jestli bude nějaká další práce.“

Nechci patřit do žádné škatulky

Tento australský herec (1951) je dost velkou výjimkou v dnešním velkém filmovém světě, kde se každý snaží zviditelnit a uchytit v Hollywoodu. Rush dává přednost divadlu a stále bydlí poblíž Melbourne a zůstává pevně nohami na zemi. Jen tak, jakoby mimochodem, získal hned za svůj první film Záře (1996) Oscara, ke kterému přidal zanedlouho i cenu Britské akademie BAFTA, Tony Award a Zlatý glóbus a patří tak k pouhým 21 hercům na světě, kteří vlastní „grand slam“ těchto filmových cen. Svého úspěchu dosáhl až ve svých 45 letech a dokáže hrát jak v nezávislých filmech, tak v hollywoodských blockbusterech. Je potěšitelné vidět herce, který se schopen odolat cinkání dolarů a raději vezme roli, která jej umělecky zaujme, i když neslibuje komerční úspěch a masivní reklamní kampaň. Geoffrey Rush zazářil např. ve filmech Záře, Králova řeč, Život a smrt Petera Sellerse, Zlodějka knih či Zamilovaný Shakespeare. Poslali jsme mu žádost o věnování a otázku v dopise domů, odpověď přišla za šest měsíců.

Prý jste na začátku kariéry sdílel privát s Mel Gibsonem, je to pravda?

Bylo to jen čtyři měsíce a hráli jsme spolu ve hře Čekání na Godota. Tehdy Austrálie neměla žádné filmové hvězdy, o našem filmovém průmys-

lu nikdo nic nevěděl a jediný, kdo se z Austrálie uchytí v Hollywoodu, byl Rod Taylor. Ale Mel byl zvláštní a odjel do Hollywoodu dost brzo a uchytí se, takže nejenže stál na prahu určité renesance našeho filmového průmyslu, ale stal se po letech naší opravdu velkou hvězdou.

To vy jste čekal na úspěch o čtvrt století déle, jak to?

Byl jsem oddaný divadlu skoro další tři dekády a hrál všechno. Nějak mě to pohltilo a pak jsem měl pocit, že moje kariéra je na mrtvém bodě, protože jsem sjezdil Austrálii, bylo mi čtyřicet a stále jsem měl na pódiu trému, takže to pro mě bylo fyzické i psychické utrpení. Zhroutil jsem se. Pak mě vybrali pro film Záře (Shine), ale projekt se nehnul z místa kvůli penězům a trvalo to tři roky. Za tu dobu jsem se dal dohromady, takže to čekání mi vlastně velmi pomohlo a BINGO, hned jsem dostal Oscara. Překvapilo mě to, ale věděl jsem, že mě oceníli za můj výkon, protože mě nikdo neznal a nebylo v tom nic jiného. Myslím, že to překvapilo i šéfy v Hollywoodu, protože na jednou nevěděli, co si se mnou počít a do které škatulky bych se jim hodil.

Pokračování na
unitedFilm.cz

V době, kdy na You Tube bořil rekordy švédský nezávislý film inspirovaný popkulturou a akčními filmy 80.let, Kung-fury, v Čechách už rozpracovával svůj „brakový opus“ i náš filmař Lukáš Bulava. Takový český David Sandberg, jen s tím rozdílem, že se rozhodl pro žánr horor a pro poutivou filmařinu. Ne že by tedy natočil snímek na okázalý Techniscope 35 milimetrů, ale rozhodl se vše udělat hezky dobře po staru. Žádné zelené pozadí a triky v počítači. Po dokončení filmu se mu povedlo snímek dostat do mnoha kin v ČR, na festivaly, vyhrát například ocenění za kameru na Cinema Open. Aby toho nebylo málo, nyní natáčí velký dokumentární projekt o králích rychlodabingu. Jede jako utržený důlní vozík, jak vtipně poznamenal sám karvinský scénárista, kameraman, střiháč, režisér, hudebník a fanda nejen italského horroru, Lukáš Bulava.

Lukáši, víme o tobě, že se filmu nevěnuješ profesně. Přibliž čtenářům, jaké to je, věnovat natáčení veškerý volný čas, strhnout k tomu méně zkušené herce a další, kteří s filmem pomáhají?

Je to pro mě především velká vášně, která vyplňuje lepší barvu duše v hornickém kraji. Úsilí, soustředěnost a samozřejmě zodpovědnost. Intenzivně se věnuji natáčení sedmým rokem. Mám

velké štěstí, že žiji ve městě, kde jsou lidi tak trochu exhibicionisti a mají ten chťič něco vytvářet. Každý, kdo má nějaký koníček a sdílí ho s nějakou partou, ví, jak je někdy náročné převést své nápady na druhou a očekávat tu správnou chemii. Nikdo z nás nevystudoval žádný filmový obor, takže se řídíme instinktem, zručností, nápady a rozvíjíme si praxi.

Může být výhodou nepracovat v oblasti filmu a točit si nezávisle podle sebe?

Určitě ano. Záleží, co kdo vytváří a jaké má s tím vším plány. Natáčet si podle sebe je samozřejmě svobodnější, ale jsou tady menší možnosti. Každopádně ti za zády nedýchá žádná osoba, která do toho investovala nemalé peníze a chce, aby ta scéna byla vystřižena, nebo aby tu roli hrál někdo jiný, a žene tě nervózně pro dodržení deadlinu. Druhá věc je, když si

točíš podle sebe, rád bys takového producenta potřeboval, aby ti lépe pomohl převést ty vize na plátno a dal ti v tom naprostou volnou ruku. Důvěru.

Bral by si možnost natáčet na takový Techniscope 35mm, který byl doménou zejména levné italské produkce?

Samozřejmě. Chtěl bych natáčet a vyzkoušet si s radostí jakýkoliv formát. Ta zkušenost by byla neskutečným a zajímavým přínosem. Pokud se jedná konkrétně o Techniscope, tak bych to nejraději využil na nějaký dobrodružný horor natáčený v Dominikánské Republice. Hladoví domorodci, zmutované zombie, stromy tajemného ostrova okrášlené různými symboly a do toho všeho výprava severomoravské metalové kapely, která tam uvízne během svého turné. Nebylo by to fajn?

LUKÁŠ BULAVA

"Nikdo z nás nevystudoval
žádný filmový obor, takže se
řídíme instinktem, zručností,
nápady a rozvíjející se praxí."

„Lidé, kteří nemohli točit filmy před 30 lety to díky technologii, která snižuje náklady, mohou dělat dneska.“

Hlavní hvězdou letošního Febiofestu byla královna francouzské kinematografie Catherine Deneuve. Stále točí, někdy i tři filmy ročně. Celkem jich má na kontě více než 120 a pracovala s režiséry zvučných jmen jako Luis Buñuel, Francois Truffaut nebo Roman Polanski.

UnitedFilm
a partnerův ústředí pro propagaci

To United Film
Catherine

Natáčíte již skoro 60 let. Změnili se lidé, technologie, rychlost a styl natáčení?

Užívám si to hodně i dneska, popravdě si myslím, že dneska si připadám víc jako součást filmu, protože mám kolem sebe štáb a je to kolektivní práce a víc se o filmu bavíme. Také už o filmu daleko víc vím než tehdy. Mám přátele mezi herci, režiséry, scénáristy a techniky, takže vím, co to obnáší a jsem víc trpělivá. Film je vždy obrázkem života a Francie prožívala krásných třicet let, kdy země byla zdravá, lidé pracovali a vznikaly nezapomenutelné filmy.

Pokračování na
unitedfilm.cz

NICHOLAS MEYER

„Studia již nevyrábějí to, čemu já říkám filmy. Jen produkují ukrutně drahé filmy, které musí hrát ve spoustě rozličných zemí a jazyk je méně důležitý než speciální efekty.“

O americkém režisérovi Nicholasi Meyerovi (1945) se nepíše a ani nemluví a je to velká škoda, protože nejenže píše cenami ověřené scénáře a vytvořil pozoruhodná díla, která měla vliv na miliony lidí, ale má také zajímavé názory na dnešní kinematografii a zvláště filmy vznikající v Hollywoodu.

Zajímá Vás spousta různých věcí, nebo primárně Vás zajímá jakýkoliv lidský příběh?

Zajímají mě všechny druhy příběhů, kde se člověk snaží vyřešit problémy, které se mu postaví do cesty. Je mi jedno, jestli jsou historické, moderní, politické, zábavné nebo sci-fi. Jediné, co chci, je DOBRÝ příběh, který mě dožene k slzám nebo rozesměje. Když skončí, stále na něj myslím a přemýšlím, ale nejdříve brečím nebo se směji. Slovem „dobrý příběh“ myslím to, že potom, co jej uslyšíte, rozumíte tomu, proč jsem jej chtěl vyprávět. Změna tématu mě osvěžuje a nechává ve střehu a kromě toho to ve mně stále vyvolává zájem. Kdybych psal pořád dokola to samé, brzo by to bylo na práci poznat. Když začínám psát, ptám se sám sebe. Co je první věc, kterou bys chtěl ve filmu vidět? Jakmile mě to napadne a napíšu to, říkám si: „Co bys chtěl vidět dál?“ a takto pokračuji kupředu a pak vidím, zda ty obrazy do sebe zapadají podle struktury, kterou mám ve své hlavě.

TARIQ HAGER

„Je tady určitý prostor mezi extrémně drahými filmovými školami a národními filmovými školami, kam se dostanou tři studenti z tisíce a další tři místa jsou rezervovaná pro děti profesorů. Je to jako pevnost, do které je těžké se dostat a když tam konečně jste, tak jsou poněkud archaické v přístupu a v osnovách.“

Američan narozený v Libanonu v Praze založil filmovou školu spolu s litevským společníkem Tomasem Krasauskasem. Zdá se vám to zajímavé? Nám ano, a proto, když jsme zjistili, že tento Američan Tariq Hager (1971) je členem Mezinárodní poroty pro studentské filmy na festivalu ve Zlíně domluvili jsme si s ním rozhovor. Půl hodina ve společnosti tohoto příjemného a zábavného člověka utekla jako voda.

Zkoušel jste i jiná města, nebo Praha byla z nějakého důvodu tím jediným a vhodným místem?

Praha v sobě vždycky měla něco, co mě k ní přitahovalo. Má zvláštní kouzlo, neboť spojuje dávnou a dobře patrnou a zachovanou historii a moderní společnost. Je pro mě jako magnet.

Již několikrát jsem se snažil odsud odjet, ale vždycky jsem se musel vrátit zpátky. Nehledali jsme jiná města, i když je pravda, že jsme byli pozváni, abychom otevřeli nějaké pobočky v Berlíně, Egyptě a v Brazílii, ale my jsme chtěli mít všechno na jednom místě a pod kontrolou. Praha je fantastické místo s velkým filmovým dědictvím, v 60. letech tady vznikla Nová vlna, o které se dodneška mluví. Kromě toho je to ještě naštěstí bezpečné město, což je pro naše studenty velmi důležité. Máme na škole 40 studentů z Indie a pro jejich rodiny je otázka bezpečnosti dětí na prvním místě. Jiná západní města mají jistou agresi vůči imigrantům, ale Praha je tolerantní a relativně levná. Pokaždé, když cestuji po Evropě, se cítím okraden, ale v Praze je to v pohodě a dají se točit filmy a pracovat s daleko menšími náklady.

Pokračování na unitedfilm.cz

Střihač musí mít cit pro vyprávění filmu

Úspěšný producent a špičkový střihač, držitel tří nominací na Českého lva, Adam Dvořák (1973), byl členem Mezinárodní odborné poroty, která na Zlínském festivalu 2018 oceňovala hrané evropské debuty. Ve svém nabitém programu si našel čas, aby nám povyprávěl o krásách a záludnostech své střihačské práce a také o své produkční společnosti MOVIE s.r.o. Jako střihač je podepsán pod úspěšnými snímky jako Snowbordáci, Sametoví vrazi, Raftáci, Prachy dělaj člověka, Bobule, Bobule 2, Líbáš jako bůh, Lidice či Líbáš jako ďábel.

Jaké vlastnosti musí mít dobrý střihač? Je důležitější cit a představivost nebo schopnost zvládnout techniku a počítače?

Ta technika je základ, který se musíte naučit, takže začátek je z toho hlediska náročný. Ale naučit se ovládat ty střižové systémy je otázka nějakých 4-5 dnů. Jakmile to zvládnete, tak už na techniku nemyslíte a věnujete se jen tomu skládání těch obrázků. Je to hodně o dialogu s režisérem, ale máte scénář, podle kterého to dáváte dohromady. Musíte samozřejmě uhlídat spoustu věcí, ale z techniky toho tam pak

už moc není. Dneska už vám prakticky i každý lepší telefon dokáže sestříhat slušné video.

Střihač by měl být smířený a spokojený s tím, že nechodí moc mezi lidi a že ho opravdu nečeká ten červený koberec. Měl by umět věci kombinovat a také se rozhodnout, co vystříhnout a co tam nechat a v neposlední řadě musí mít i cit pro vyprávění filmu. Režisér může mít často velmi emotivní vztah k různým částem materiálu, ale ve finále je důležité, jaký má člověk vztah k tomu příběhu.

Pokračování na unitedfilm.cz

ADAM DVOŘÁK

„Střihač by měl být smířený a spokojený s tím, že nechodí moc mezi lidi a že ho opravdu nečeká ten červený koberec.“

Jan „Super 8“ Votýpka. Jeden z mála pionýrů fotochemického procesu mezi nezávislými tvůrci. V době, kdy všichni podléhají pohodlnosti digitálu, vyvíjí tento umělec úsilí, aby svoje myšlenky zhmotnil na úzký film s perforací a dokázal nesmrtnost a výhody celluloidu. Absolvent staré filmové zlínské školy, boxer, občasný fotomodel a nadějný filmař, který na sebe nedávno upozornil thrillerovým akčním trailerem na neexistující film. To je Jan Votýpka, který tvrdí, že film Rocky mu změnil život. Přinášíme rozhovor s tímto sympatickým a zajímavým člověkem.

Co vás vede k natáčení akčních filmů? V tuzemsku je to dost okrajový žánr na který všichni koukají skrz prsty.

Před Opicí jsem natočil krátký film Krvavá zásilka (hlavní trojroli hraje můj bratr Jakub), což je spíš konverzačka a také jsem natočil černobílý dokument Hard Art. Nevyhraňuji se speciálně na jeden žánr a Pan opice je udělaný tímto způsobem proto, aby měl trailer našlapané tempo a zaujal. Navíc bych neřekl, že je Pan opice čistě akční film. Spíš akční thriller. To, že jsou u nás tyto a další žánry tuzemskými tvůrci opomíjeny je určitě k zamyšlení, ale právě proto je potřeba se snažit vydávat jiným směrem. Na druhou stranu, já

jsem se nikdy neodkazoval k české kinematografii. Proto se také Opice odehrává někde na americkém venkově a je natočena celá v angličtině.

Rozhodl jste se trailer natočit na filmovou surovinu, Super 8mm. Jakou kameru jste použil, jaký materiál?

Točili jsme na kameru Canon 814 xl electronic. Koupil jsem ji na Aukru za 250 korun, což bylo neuvěřitelné štěstí, protože normálně taková kamera stojí klidně i 10 000 Kč. Včetně zkušebních záběrů jsme vytočili asi 25 min hrubého materiálu a točili jsme rychlostí 18fps na film Kodak Ektachrome 100D, který už se dnes nevyrábí.

Dokážete vyčíslit, kolik natáčení na celluloid spolklo nákladů? Surovina, vyvolání? Není už s vyvoláním filmů této úzké šíře problém?

Rozpočet filmu byl 52 000 korun. Natáčení na filmový materiál, vyvolávání a skenování, spolklo minimálně polovinu, možná i tři čtvrtiny rozpočtu. Je to velice náročný a nákladný proces. Ale posledních pár let se tento formát opět dostává do širšího povědomí a dnes není problém sehnat nejrůznější typy filmů, kamer a veškerého vybavení k natáčení na S8. U nás to bohužel není a nejspíš ani nebude aktuální, ale např. v Německu, nebo USA existují celé firmy a společnosti, které se na tuto problematiku přímo specializují.

Pokračování na
unitedfilm.cz

JAN

" Natáčením na digital se
ztrácí všechno to, čím film
je, byl a bude "

VOTÝPKA

KATINKA FARAGO

Bergman byl mistrem svého řemesla a nikdo na něj neměl

Katinka Farago (1936) byla hostem na Letní filmové škole 2018, která si připomínala sto let od narození Ingmara Bergmana. Katinka s ním pracovala celých 30 let nejdříve jako skriptka, potom jako produkční. Člověk už se ke slavnému režisérovi blíž dostat nemůže, tak nás zajímalo všechno, co se tohoto mistra světového filmu týkalo.

Jaký byl vztah mezi Bergmanem a vámi - mistr a učeňník, otec a dcera nebo učitel a žák?

Myslím si, že ta poslední varianta. Protože mě k němu studio poslalo, nikdy nepochyboval o mých schopnostech a kvalitaci. Říkal si: „Když mi ji sem poslali, musí něco umět“. Když skončil natáčecí den, pravil přede všemi: „Tak a teď se podíváme na chyby, které dneska Katinka udělala“. Já jsem byla v šoku a začala plakat, ale on se na mě podíval a řekl: „Já tě naučím řemeslu“. Nikdy se nebalvil o umění a uměleckém vyjádření, to bylo jen jeho.

Musela jste se učit, kdy se ho na něco můžete zeptat, kdy ho raději máte nechat být a on od vás očekával 100% a zbytek byl jeho problém?

Ne, tak se nedalo pracovat. Když jste na place, nemůžete čekat s otázkou na správný moment, aby se vyřešil problém, prostě musíte hned a tak jsem se učila pracovat s ním za pochodu.

Pokračování na unitedfilm.cz

„Bylo mu jasné, že film nenatočí jen on sám.“

Anglický režisér Mike Leigh nepotřebuje scénář

„Neřeknu herci
víc, než co by
měla dělat
jeho postava.“

Mike Leigh

Anglický režisér Mike Leigh (1943) má velmi unikátní styl natáčení filmů a práce s herci. Často jeho filmy vznikají bez scénáře a postupně se vyvíjí za improvizace hostů. Jeho filmy, nominované na Oscara, oceněné Zlatou palmou z Cannes, cenou BAFTA atd. si vždy našly cestu ke svému publiku.

Nepoužíváte klasický scénář, jak tedy pak vytváříte celý film?

Natáčení filmu je kombinací několika různých postupů, kde všechno je součástí celku. Věřím tomu, že příběh musí být velmi dobře napsán, musí mít skvělou strukturu, ale já to dělám jiným způsobem. Beru film jako organické médium. Najdu lokaci, vytvořím charakter, potom improvizuji a zkouším. Nevím, co z toho vznikne, ale mohu měnit věci. Je to něco podobného, jako když tesáte sochu, máte kus kamene a víte, co byste chtěl z toho vytvořit a tak postupně na tom pracujete a osekáváte kousek po kousku.

Jak to tedy pak vypadá ve střížně, když jste perfektně připraven a více méně jediný víte, jak má film vypadat?

Protože herci jsou výborně připraveni, mají hodně nazkoušeno a jsou hluboce ponořeni do postavy, nemusíme záběry mockrát opakovat. Takže ve střížně je to spíš proces vybrat to nejlepší z nejlepšího, než vyhazovat špatné záběry. Někdy při stříhání zjistím, že určitý záběr by lépe vyzněl na jiném místě, tak to tam přesunu.

Pokračování na
unitedfilm.cz

IMPULS HRADEC KRÁLOV Love

centrum podpory uměleckých aktivit

Objevte umělecký svět...

www.impulshk.cz

Ofsetová a digitální tiskárna

Rychlost

Moderní technologické vybavení
Optimalizace výroby
Dopravní servis po celé ČR
Individuální přístup

Kvalita

Tiskneme ve shodě
s ISO normou 12647
a ISO normou 9001

Cena

Množstevní slevy
Výhodné smluvní ceny
Slevy pro stálé zákazníky
a agentury

www.dukase.cz

DUKASE s.r.o.
Kladská 1178/12a
500 03 Hradec Králové

telefon: 495 260 233
fax: 495 273 918
email: info@dukase.cz

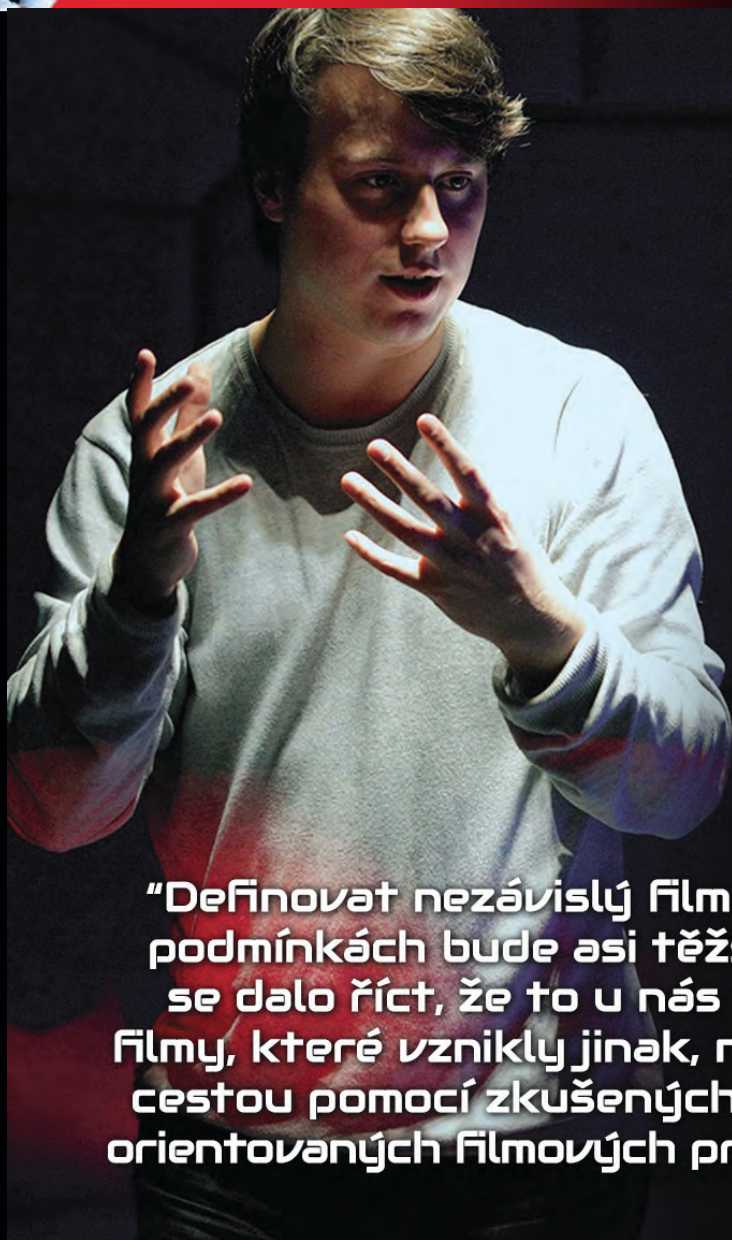
poptávky a objednávky on-line

Nová vlna nezávislého filmu

VÍTĚZ

CENA
NEZÁVISLÉHO FILMU
VORTEX
2017

"Definovat nezávislý film v českých podmínkách bude asi těžší. Snad by se dalo říct, že to u nás můžou být filmy, které vznikly jinak, než běžnou cestou pomocí zkušených komerčně orientovaných filmových producentů."

ROBIN KAŠPAŘÍK

Byla to bezesporu událost roku. Robin Kašpařík podle povídky Stephana Kinga natočil krátkometrážní horor a zvítězil s ním na festivalu Cinema Open. Stal se tak teprve druhým vítězem v nově se rodící anketě nezávislý film roku. Robin Kašpařík potvrzuje, že české prostředí potřebuje zónu, kde se budou hledat nové umělecké postupy, kde se uplatní noví tvůrci a kde se nebude hazardovat s miliony. Právě zónu českého nezávislého filmu, kterou mladý režisér vidí jako oblast mimo zavedené komerční produkce.

První snímek, kterým jste se připomněl, byla Seance. Co nám o něm můžete říct? Víme, že jste obdržel ocenění i v zahraničí.

Byla to pro mě zásadní zkušenost, první filmový úspěch a zároveň splněný sen. Seance je krátký studentský film, který jsem natočil v roce 2009. Gotický horor o spiritistické seanci, která se obrátí proti těm, kteří se o ni pokusili. Hororový žánr jsem obzvlášť miloval a chtěl jsem tehdy natočit krátký film inspirovaný všemi těmi klasickými duchařskými horory, jaké jsem po nocích sledoval. Když pak film získal

O motivaci natočit povídku Stephana Kinga již bylo napsáno dost, ale přeci jen, jakou šanci jste si dával, že obdržíte svolení?

Věřil jsem, že to klapne, protože jsem se tehdy dozvěděl, že Stephen King je velmi ochotný a dává začínajícím filmařům svolení na zfilmování některých ze svých povídek. Paradoxně získat svolení bylo na celém projektu to jediné snadné. Všechno ostatní už pak snadné rozhodně nebylo.

Jednalo se o váš první nezávislý film, předchozí věci jste točil na škole. Jaký to byl pro vás rozdíl?

Rozdíl byl hlavně ve složení štábu. Při natáčení Seance mi pomáhali většinou spolužáci z filmové školy, zatímco pro film Jsem brána jsem

cenu za nejlepší krátký horor na festivalu Dark Carnival v USA a byl vybrán na prestižní zahraniční hororové festivaly jako hollywoodský Screamfest nebo Fan Expo v Torontu, tak jsem byl štěstím bez sebe. Po mnoha letech práce to byl první úspěch a zkušenost, která mě posunula.

sestavil štáb lidí z celého světa. Od francouzského kameramana přes amerického trikaře až po indického ostříže. Na filmu spolupracovali lidé ze čtrnácti zemí. Podařilo se mi sestavit tým několika skvělých trikařů, se kterými jsme na efektech pracovali v jejich volném čase.

Mám pocit, jako by si dnes režiséři nevážili diváka

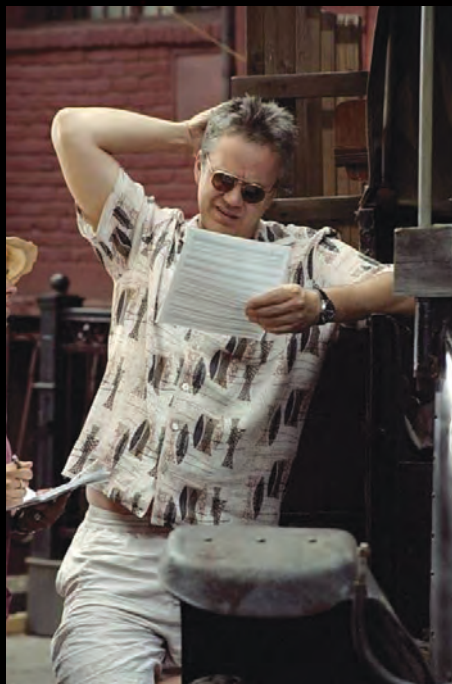
Americký herec, scénárista, režisér, zpěvák aktivista v jedné osobě, Tim Robbins, byl hlavní hvězdou letošního festivalu v Karlových Varech. Zcela po zásluze převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii. Tim si festival opravdu užíval a byl vstřícný k těm, pro které se filmy točí-k fanouškům i divákům. Neodmítal se podepisovat, společně se vyfotit a hlavně popovídat si upřímně o tom, co dneska filmům chybí a co ho štvě na životě v Americe. Byl tady sice za hvězdu, ale choval se jako obyčejný člověk, což bylo nesmírně sympatické a příjemné. Škoda, že si z něj neberou příklad jiné hvězdy, které na festival přijedou, ale fanoušek je přes bariéry ochranky ani nezahledné.

Jak jste se dostal k filmu?

Nejdříve jsem vystupoval v reklamách a seriálech. Neměl jsem rád ty castingy na reklamy, protože každému vždycky řekli, aby pověděl nějaký vtip. Vlastně šlo o to, aby slyšeli jeho hlas a pak mu řekli, že ho nechtějí. No a já jsem si vybral ten nejdelší vtip, který jsem znal, trval asi šest a půl minuty, protože měl dlouhou pointu. Tak jsem je dostal. Svůj sen stát se hráčem baseballu jsem si splnil v jednom ze svých prvních filmů, který se jmenoval Bull Durham. Ve stejný rok, co jsem hrál v Top Gun, jsem dostal i roli ve filmu Kačer Howard. O přestávkách mezi natáčením jsem točil takovou svoji věc a mohl používat i herce z filmu.

Vy jste začal režírovat již v době, kdy jste sám ještě jako herec úplně neprorazil. Co vás k tomu vedlo?

Vždycky mě bavilo psát scénáře o něčem podstatném a důležitém. V roce 1992 jsem natočil svůj režijní debut Bob Roberts, což bylo o člověku, který intrikami, korupcí a jinými podivnými prostředky získává voliče na své cestě do vysoké politiky. Nikdy bych nevěřil, že se moje tehdejší vize promění v realitu díky prezidentství Donalda Trumpa a jeho cestě ke svému vítězství. V té době jsem natáčel film Hráč s Robertem Altmanem, se kterým jsem pak ještě dále spolupracoval. Ten měl na mě ohromný vliv a byl to můj idol a hrdina. Hodně jsem absorboval při sledování jeho práce. On motivoval všechny členy štábu od elektrikáře až po střihače. Měl svoji vizi o tom, jak má příběh vypadat, ale nevyučoval, že by někdo mohl přijít s lepším nápadem, než měl on sám. Já jsem se v tomto směru od něj hodně naučil.

TIM ROBBINS

„O čem jsou dneska filmy?
Akce, výbuchy, vražda, vražda,
vražda, krev, sex.“

Není u nás moc filmových tvůrců, kteří by se zabývali církevní tematikou a proto, když jsme shlédli film Psi Páně aneb Sněž ten film a následně se setkali se s tvůrcem, napadalo nás množství otázek. Režisérem snímku je Jonáš Vacek, rodák z Lipníku nad Bečvou, kde se 7.7.1985 narodil. Pochází z velké rodiny, má čtyři sourozence. Jeho otec je nadšený amatérský fotograf a pedagog, který ho inspiroval a nasměroval správným směrem. Trávil s ním v temné komoře dlouhé hodiny a objevil kouzlo filmu a fotografie. Již během školy společně s kamarády založili produkční společnost, se kterou natáčeli reklamy a dokumentární snímky, ve kterých šlo vždy o konkrétní lidi. Zaměřoval se na téma středověku, například Janek a Anežka či Hlas hrdiny. Osobně věří, že se mu v budoucnu podaří realizovat historické drama, jehož námět ho napadl již během studií. Jonáš Vacek má filmování opravdu rád, povídání s ním bylo velice příjemnou a pohodovou záležitostí a jak sám říká, nejlepším relaxem pro něj je návštěva kina. Mezi jeho oblíbené režiséry patří Miloš Forman, Vojtěch Jasný, Martin Scorsese nebo Bratři Coenovi.

Co by Vás potěšilo víc, když by Váš dokument vidělo řádově desítky tisíc lidí, nebo když by jich bylo jen pár tisíc, ale zato by je přivedl k zamyšlení, vyvolal reakce a třeba i přehodnocení postojů? Musel jste po filmování přehodnotit svůj názor nebo přístup i Vy a filmování Vás obohatilo?

Považuji to období natáčení (ale i přípravy a střihání) dokumentu Psi Páně za velmi důležité ve svém životě. Přišlo ve správný čas na té mojí osobní cestě a jsem za to velmi vděčný. Kdyby ho vidělo stovky tisíc lidí, nezlobil bych se. Ale několik tisíc lidí už ho shlédlo a rozhodně jsem při natáčení nedoufal, že bude film takto lidi oslovovat, aspoň takovou reakci mám. I pár konkrétních příběhů se ke mně dostalo, kdy to lidem nějak ovlivnilo život, což je pro mě až neskutečné. Například jeden těžce nemocný pán – ateista – byl v kině na Psech a za nějaký čas, kdy se nemoc zhoršovala, poprosil mailem dominikána, kterého viděl ve filmu, zda by jej navštívil. Dominikán jej navštívil, duchovně připravil na odchod a asi před týdnem tomu pánovi odsloužil pohřeb. Jak se vždy shodneme s otcem Jindřichem, olomouckým převorem dominikánů, kdyby to jen jednomu člověku pomohlo, stálo to za to.

„Rád bych do svých
filmů dostal silné lidské
hodnoty.“

JONÁŠ VACEK

Frajeřina je na to nemít

Marek Dobeš

Marka Dobeše jsme potkali poprvé na Světě knihy, kde představoval svůj film Choking Hazard v sekci horory a sci-fi. Jeho zápal pro tvorbu a nezávislost nás natolik dostal, že jsme jen požádali o rozhovor. Připomeňme, že jako režisér a scenárista je podepsán pod několika nezávislými filmy včetně českého blockbustu Kajíněk, rovněž má na svém kontě desítky krátkých reklam, videoklipů a mnoho krátkých filmů.

Co Vás přivedlo k filmu, byl to Váš sen stát se režisérem? Jaký obor jste studoval na Karlově univerzitě?

Vystudoval jsem žurnalistiku na Univerzitě Karlově. Ale k psaní jsem se dostal už na základní škole, začal jsem tam psát komediální hororové povídky. Na konci vysoké jsme se Štěpánem Kopřivou a Jiří Pavlovským napsali scénář krátkého filmu Byl jsem mladistvým intelektuálem, který jsem pak spolu se Štěpánem režíroval. Pustili jsme se do toho sami dva, protože jsme měli jasnou představu, jak chceme, aby to vypadalo a nechtěli jsme, aby nám do toho kecal někdo jiný. Takže to rozhodnutí se pustit do režie bylo dané a pak už nebyl důvod ho měnit. Film měl úspěch po všech stránkách, takže bylo jasné, že jsem jako scenárista a režisér uspěl.

Pokračování na unitedfilm.cz

„Já jsem vždycky toužil po nezávislosti, tvořit mainstream znamená být svázán konzervativností svých donátorů.“

Boris Masník (1951) je supervizor filmových efektů. Po absolvování Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze (obor filmová a televizní

„V oblasti filmu a audiovizuace obecně je nyní obrovská inflace obrazových efektů.“

Být supervizorem filmových efektů

grafika), začal v roce 1977 pracovat v trikovém studiu Barrandov. Zde pracoval bezmála 21 let a pomáhal s realizací desítek českých a zahraničních projektů. Od roku 1998 pracuje u firmy Universal Production Partners, kde se zabývá filmovými efekty a počítačovou animací.

Když jste začínal vy kolem roku 1977, počítače ještě nebyly. Bylo tehdy potřeba mít větší fantazii, nápaditost a výtvarné citění, zatímco dneska musí člověk především rozumět počítači. Není to z hlediska kreativity pro umělce krok zpátky, protože pokud není IT, nedokáže nic?

Pokud má tvorba v jakékoli výtvarné oblasti mít význam, pak jsou fantazie, nápaditost a výtvarné citění nezbytně nutné i dnes. Dříve byla potřebná manuální zručnost a znalost více souvisejících oborů (malování, kreslení, animace, fotografování, modelařiny, atd, atd...). Je pravda, že nyní je základní „zručností“ práce s počítačem – ale ono se na výsledku pozná, zda jde jen o zajímavou, ale tuctovou formální záležitost, nebo tvorbu, která má co říci (příklady

obou variant můžeme najít v současné filmové produkci). Pro talentované, ale „netechnické“ tvůrce, je v současné době přínosem uživatelská přístupnost snímací techniky a počítačových programů včetně potřebné dokumentace – takže kdo má potřebu tvořit, nemusí být zrovna vyhraněným IT specialistou.

Pokračování na unitedfilm.cz

Byl jsem filmová verze pankáče, sám sebou, upřímný a kašlal jsem na systém

Německý režisér Roland Klick (1939) byl hostem Letní filmové školy v Uherském Hradišti. Pozoruhodný muž, který si psal scénáře, stříhal a režíroval své filmy, produkoval je a ještě k některým psal hudbu. Jeho filmografie není dlouhá, pouhých šest filmů, ale jeho přístup byl zajímavý a dokázal nepodlehnout lákadlu Hollywoodu, ani se neponížit před Německým filmovým ústavem a zůstal svůj. Zavřel za filmem dveře a věnoval se psaní.

Jak vysvětlíte fakt, že přes problémy v realizaci, distribuci a přijetím se postupně vaše filmy staly ikonické a vy legendou, a to i přesto, že jste natočil za 20 let jen 6 filmů?

Je to můj osud, Bůh se tak rozhodnul. Víte, v mém životě byla vždycky důležitá jedna věc, a

sice upřímnost. Upřímnost k sobě, mému okolí, mým partnerům, mé rodině. Věděl jsem, že je to jediný správný způsob života. Byl jsem kritizován tiskem a neměl okamžitý úspěch, ale to byl můj osud, můj způsob točení filmů, tak co? Mohl jsem se probudit každé ráno, podívat se na sebe do zrcadla a říct si: „Mohu žít s tím, co jsem udělal, protože jsem to já“. A i dneska se stále mohu s hrdostí a bez obav podívat do zrcadla na rozdíl od mnoha jiných lidí, kteří s vlastním pohledem do zrcadla mají problém. Tehdy byla určitá hrdost být filmovým kritikem a hodně filmových režisérů pracovalo pro tyto kritiky, protože věděli, že jsou pro ně důležití a dostanou je do hledáčku veřejnosti, ale já jsem se nikdy k tomuto jednání nesnížil. Nikdy bych to neudělal.

Pokračování na
unitedfilm.cz

ROLAND KLICK

„Tehdy byla určitá hrdost
být filmovým kritikem a
hodně filmových režisérů
pracovalo pro tyto kritiky.“

“Mnoho tvůrců se odřízne od možnosti tvořit za peníze, protože odmítají komerci.”

Vojtěch Landa je vystudovaným scenáristou, píše povídky a režíruje. Upozornil na sebe chytrým krátkometrážním filmem z prostředí voleb Hlasy. Chytrá a aktuální satira, skvěle obsazená neokoukanými herci přinesla své ovoce a získala cenu nezávislého filmu za scénář. Vojta, po seznámení na brněnské JAMU, pracuje na svých filmech v tandemu s Petrem Kačírkem. Jejich první spolupráci byla adaptace povídky Alexandra Klimenta Setkání před odjezdem. Pojďme se dozvědět více.

Jak se vůbec díváte na český komerční film?

Můj kamarád teď hrál v Renčově poslední hrůze. Hráli tam dva známí, a pak na to šli v pátek večer do kina. „Dva lístky na Zoufalé ženy dělají zoufalé věci“. Prodávačka jim to nechtěla prodat. Nevěřila, že to není skrytá kamera. Jsme to s ostatními řešili. Snažil jsem se jim vysvětlit, že je to naprosto v pořádku. Že mnoho tvůrců se odřízne od možnosti tvořit za peníze, protože odmítají komerci. Přitom podívejte se na Mádlu nebo Štáfka. Začínali v totálních ehm...srajkách a teď točí dobré věci. Já už touhle cestou nepůjdu, v castingu na Raftáky by mě asi nevybrali, ale 20 letému tvůrci bych doporučil, ať začne na komerci, a pak ji postupně opustí. Jinak ale pokud myslíme komerčním filmem třeba Vejdělka, tak jeho filmy jsou pro mě čiré utrpení.

Chtěl byste dosáhnout nějaké mety ve filmové tvorbě?

Ano, chtěl bych sehnat více peněz na film. Za 30 tisíc natočíte maximálně krátkas. Pevně doufám, že jednou si natočím film alespoň za 100 tisíc. Takže by to mohla být třeba i půlhodinovka. Jsem sakra scenárista, tak musím být schopen vymyslet příběh, který půjde natočit levně. Sen je tvorbou se živit, ale práce produkčního mě také baví. Hlavně, když jsem u umění, tam je mi nejlíp.

**"Na scénáře
mladých autorů
nikdo nečeká,
všichni si to píší
sami, anebo mají
své kolegy."**

**VOJTĚCH
LANDA**

Nejúspěšnější režisér se filmu naučil sám

Americký režisér James Cameron (1954) je pozoruhodný člověk. Přestože filmařinu nestudoval a dostal se za kameru jen díky svému úsilí, fantazii a kreativním schopnostem, natočil dva ze tří nejvýdělečnějších filmů všech dob *Titaník* a *Avatar*, jejichž celosvětové tržby přesáhly dvě miliardy dolarů. Je pionýrem digitální technologie 3D, za což získal nejen obdiv takových kolegů a mistrů, jako je např. Steven Spielberg, ale i filmových institucí. Je vlastníkem několika patentů v oblasti filmovací techniky. Když potřeboval natočit náročné scény, a technika neexistovala, prostě ji vymyslel, zkonstruoval a vyrobil. Po úspěchu *Titaníku*, dokázal říct NE velkorysým nabídkám Hollywoodu na hlavní blockbustery, stáhl se na celou dekádu z filmového světa a věnoval se podmořskému výzkumu. Stal se prvním člověkem, který sám sestoupil na dno Mariánského příkopu, což je nejhlubší místo v oceánu na světě. Svoje vydělané peníze kromě investování také dává na projekty, kterými se snaží přispět k ochraně přírody a využívání přírodních zdrojů. Se svoji páťou manželkou Suzy Amis propaguje veganství a ekologii.

Na portále *Unitedfilm* najdete třídlíný seriál, kudy vedla jeho cesta k dráze proslulého filmového režiséra. Na úvod...

Když byl malý, nejraději si hrál s Merkurem a stavěl nejruznější stroje. Již v raném školním věku dokázal kolem sebe shromáždit skupinku lidí a stal se přirozeným vůdcem a organizátorem projektů. Rád kreslil komiksové kresby filmů, které zhlédl v televizi a v kině. Vyhrával umělecké soutěže a za utržené peníze kupoval vánoční dárky. Při vyučování snil a vymýšlel a tak v první třídě učitelka pojala podezření, že neumí ani číst ani psát, a proto se neprojevuje. Aby dokázal opak, vzal si knihu a přečetl náročný odborný text. Najednou škola navrhla, aby přeskočil ročník a postoupil výš. Přestože bydlel velmi daleko od oceánu, zaujaly ho tehdy dokumentární filmy. Přihlásil se do potápěčského kurzu a absolvoval výcvik, který se mu později hodil při natáčení filmu *Propast*.

Pokračování na unitedfilm.cz

JAMES CAMERON

„ Byli jsme mladí a bez peněz, ale měli spoustu nápadů a energie a všechno před sebou. “

Představujeme vám Jana Míku, který pod značkou Filmofon produkuje krátké snímky, v kterých se cíleně zaměřuje na výrobu animovaných a kombinovaných filmů. Za ně získal několik ocenění na tuzemských i mezinárodních festivalech, navíc je důstojným nástupcem práce svého otce, scénáristy Jana Míky staršího.

Po filmové průpravě na školách jste se rozhodl produkovat krátké filmy. Co vás k tomu přimělo? Nechtěl jste přijít o vlastní svobodu?

Filmofon jsem rozběhl ještě před školou. Je to malé nezávislé studio, které se živí komerční tvorbou, ale investuje získané prostředky do vlastních projektů – tj. do výroby krátkých animovaných a kombinovaných filmů. Krátký film nabízí možnost experimentovat s technologiemi, zkoušet, objevovat a to mě baví. A nemusím přitom nikoho přesvědčovat, nebo se něčeho doprošovat. Pracuji sám na sebe a rozhoduji kompletně o uměleckém díle. Jsem svým pánem a co mě zrovna baví, to udělám. Zní to idylicky, ale věřte mi, že nevýhod je také mnoho.

Můžete přiblížit jaké nevýhody máte na mysli?

Když podnikáte, jste živnostník, žijete v permanentní nejistotě. Nemůžete se spolehnout, že za půl roku budete mít příjem. Stát živnostní-

ky také příliš nepodporuje, spíše naopak. Když potřebujete někoho zaměstnat, je to obrovská zátěž. Žijete pak v neustálém stresu, protože potřebujete uživit sebe, svoji rodinu, ale máte zodpovědnost i za spolupracovníky. Je to rizi-

ko, zvláště když vyrábíte krátkometrážní filmy, které jsou komerčně nezajímavé. Musíte tedy přijímat placené zakázky a tím odsouváte svou hlavní práci na vedlejší kolej, vracíte se k ní ve volných chvílích, výroba se protahuje a tak dál a tak dál...

Jaká práce převládá, animace či živé natáčení?

Nějak se mi daří, že klientela se ozývá sama. Mám teď na mysli komerční zakázky, které mě živí. Co se týče poměru animace:živé natáčení, řekl bych, že je to 50:50. Snažím se specializovat na animovaný a kombinovaný film, ale zatím si nemůžu dovolit odmítnat ani čistě hrané zakázky. Koneckonců jsem studoval hranou režii na FAMU v Praze, takže jsem pořádku „v oboru“.

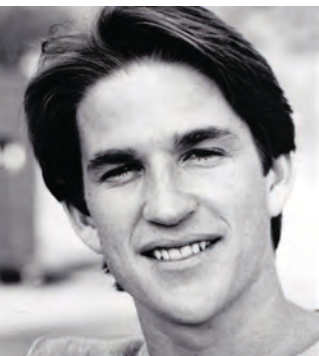

**"Když podnikáte, jste živnostník,
žijete v permanentní nejistotě.
Nemůžete se spolehnout, že za
půl roku budete mít příjem."**

JAN MÍKA

Poselství filmu je pro mě důležitější než kasovní úspěch

Matthew Modine (1959) pochází z velké rodiny a je nejmladší ze sedmi dětí. Jeho otec provozoval auto-kina. Pak stouply ceny pozemků, na nichž kina stála, a tak byla zlikvidována a rodina se stěhovala do Kalifornie, kde Matthew odmaturoval. Pak se přestěhoval do New

Yorku, kde žije dodnes. Byl obsazován nejdříve do postav vojáků mířících do Vietnamu. Ať to byl film Roberta Altmana *Streamers*, za kterou Modine a jeho kolega dostali cenu na běnátském filmovém festivalu, nebo *Birdy* Alana Parkera, kde exceloval s mladým Nicolasem

Cagem, který pro změnu vyhrál hlavní cenu v Cannes. Odmítl hlavní roli ve filmu *Top Gun*, která udělala hvězdu z Toma Cruise, ale slávu si vydobyl v roli vojína Jokera ve slavném filmu Stanley Kubricka *Full Metal Jacket*. Přestože hrál opět vojáka - letce ve známém filmu *Memphis Belle*, vyhnul se nálepkováním a střídal nejen žánry, ale i často vstupoval na divadle. Je zapáleným ekologickým aktivistou a zajímá ho aktivně, co se okolo něj děje.

Myslíte si, že si vás Stanley Kubrick vybral pro svůj film proto, že viděl vaše předešlé válečné snímky a získal dojem, že jste ten správný typ amerického vojáka?

Možná máte pravdu, ale opravdu netuším, co ho k tomu vedlo, i když se k tomu váže jedna příhoda. Byl jsem jednou na snídani s kamarádem a uviděl

„Na place jsem několikrát zažil, jak byl Stanley Kubrick nemilosrdný, ale nebyl to jeho rozmar.“

jsem chlapíka, jak se na mě dost zle dívá. Kamarád se ohlédl a zjistil, že je to Val Kilmer. Tak nás představil a Val povídá: „Tak ty natáčíš s Kubrickem“. Po snídani jsem zavolal agentovi, který o tom nic nevěděl, ale já si vzpomněl, že jsem slyšel, že Stanley něco připravuje s Warner Bros. Tak jsme mu poslali záběry z filmu Birdy, kde jsem hrál. Je dost možné, že Stanley netušil, že existuji, a tak ta poznámka od Kilmera zapříčinila, že jsem se mu ozval a padl do oka, kdo ví?

Dva roky jste pracoval se Stanley Kubrickem na filmu Full Metal Jacket. Jaké na něj a natáčení máte vzpomínky?

Poprvé jsme se poznali, když pro mě poslal limuzínu a ta mě přivezla k jeho Londýnskému domu. Byl velmi milý a přátelský, což mě překvapilo, protože jsem o něm spíš slyšel opačné věci. Na place jsem několikrát zažil, jak byl nemilosrdný, ale nebyl to jeho rozmar, bylo to opodstatněné, protože nesnášel pitomce. Neustále jsme opakovali záběry, což bylo k zbláznění, ale mělo to svůj důvod. Stanley chtěl poznat, jaký opravdu jsem, jaký je voják Joker a tak postupným opakováním záběrů mě oloupával jako cibuli, až se dostal k úplnému jádru charakteru.

Pokračování na www.unitedfilm.cz

MATTHEW MODINE

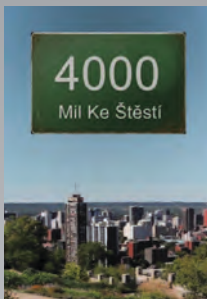

4000 mil ke štěstí

Dokument, 2017, 31 minut

Režie: Philipp Nosák
Scénář: Jana Zychová
Kamera: Philipp Nosák, Jana Zychová

4000 mil - vzdálenost, kterou museli Romové urazit, aby se dostali za lepším životem. V kanadském Hamiltonu našli čeští emigranti krom jiného také Boha. Jejich příběhy byly zachyceny na kamery a sestříhány v tomto dokumentárním filmu, aby mohly být vyprávěny celému světu.

Až oči mé se rozevřou

Horor, Česko, 2015, 8 min

Režie: Robert Vrba
Hrají: Kateřina Petrášková

Návštěva u slepé pacientky se pro oční lékařku změni v noční můru ve chvíli, kdy poznává, že v tomhle domě něco není úplně v pořádku. Film je součástí projektu Pionýři hororu 2 a obdržel 1. místo na Mladé kameře Uničov 2016.

Barbelo

Drama, Česko, 2015, 62 min

Režie: Daniel Zezula
Hrají: Štěpánka Fingerhutová, Petra Bartošová, Zuzana Bydžovská, Raďovan Mošár

V blízké budoucnosti je běžné nastavit charakterové vlastnosti nenarozeného dítěte. Díky tomu je Anežka dokonalá. Její sestra Klára dokonalá není. Při setkání s novou spolubydlicí Terezou se v myšlenkách vrací k Anežce. Zjišťuje, že chtěla být jenom normální holka. Barbelo, film o hledání dokonalosti.

Burgdorferi

Thriller / Sci-Fi, USA, 1983, 10 min

Je až k nevíře, že až nyní spatřil světlo světa filmový materiál, který měl sloužit okolo roku 1983 jako varování pro lidstvo před nebezpečnou biologickou infekcí, kterou přenášejí jedinci ve volné přírodě.

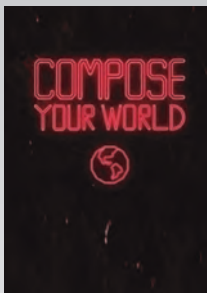

Compose your world

Dokument, Česko, 2017, 3 min

Režie, kamera, střih: Filip Alex Svoboda

Atmosférický reportážní videoklip z mnohých koutů světa.

Dračák

Fantasy, Česko, 2015, 23 min

Režie: Petr Gergon Neumann
Scénář: Petr Gergon Neumann
Hrají: Petr Gergon Neumann, Milan Chára, Kristýna Lenfeldová

Družina hráčů Dračho doupeje se sejde ke svému prvnímu společnému dobrodružství. Připraví si své postavy na první úrovni a vydávají se na cestu.

Dvě slova

Drama / Romantický, Česko 2017, 24 min

Režie: Štěpán Etrych
Scénář: Štěpán Etrych
Kamera: Štěpán Etrych
Hrají: Miloslav Mejzlík, Brigita Cmuntová, Jitka Sedláčková, Katka Etrychová

Každý kruh se musí uzavřít, všechno, co začalo, musí dojít naplnění. Jako příběh v knize – jako film – jako život – jako láska. Příběh Jakuba a jeho životní lásky Anežky začíná v Československu na konci 60. let. Ti dva se potkali ve vysokoškolské lavici: Jakub se do Anežky okamžitě zamiloval, ale marně hledal způsob, jak jí dát své city najevo.

Eye-catcher

Drama, Norsko, 2017, 18 min

Režie: Emilie K. Beck, Christine Stronegger
Hrají: Christer Holtan, Thali Liberman, Fredrik Skogsrud

Letní prázdniny jsou tu a je čas na každoroční cestu na ostrov u norských fjordů. Vše jde dobře, párty začíná a lidé se cítí skvěle. Různé pocity, pohledy a nevinné flirtování vedou k velkému nedorozumění s velkými následky. Skupina přátel je tak podrobena zkoušce a donucena se rozdělit na strany. Kdo říká pravdu? Kde je hranice? A nakonec, co se vlastně stalo?

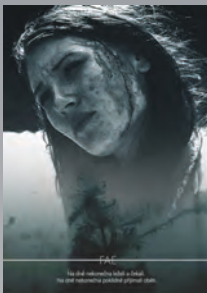

FAE

Horor, 2017, 15 minut

Režie: Jan Haluza
Scénář: Jan Haluza
Kamera: Lukáš Masner
Hrají: Michaela Ryková, Jan Konopčík, Ondřej Čížek

Pod hladinou přírodního koupaliště číhá prastaré zlo... Krátký přírodní horor.

Harmonie života

Dokument, Česko, 2015, 28 min

Režie: Radek Hochman

V obrazové atraktivním prostředí Josefova působí v jednom z tanních Bastionů akademický sochař Petr Novák, jehož práce jsou známé nejen u nás, ale i v zahraničí. Jakoby život v dvoumístě, tedy mezi dvěma městy Jaroměř a Josefov, symbolicky odrážel i jeho životní postoj, postoj mezi dvěma světy.

Henri

Sci-fi, USA, 2012, 20 minut

Režie: Eli Sasich
Scénář: Eli Sasich
Hrají: Keir Dullea, Margot Kidder, Zoe Raheem

Pocta sci-fi klasikám 70. a 80. let, snímkům, ve kterých speciální efekty sloužili pouze jako nástroj pro vyprávění příběhu, nikoliv jako hlavní dějová linie. I tak by se dal ve zkratce popsat americký snímek s názvem HENRI, vyprávějící osud posádky jedné z kosmických lodí, řízené umělou inteligencí HENRI.

Hlas hrdiny

Drama / Historický, Česko, 2013, 13 min

Režie: Janáš Vacek
Scénář: Janáš Vacek
Kamera: Orlin Stanchev
Hudba: Martin Wiesner
Hrají: Ján Jackuliak, Marian Raden, Zdeněk Dvořáček, Zdeněk Julina, Ondřej Kokorský

Hlas hrdiny je film posazený do 13. století, tedy drsného, špinavého a syrového středověku. Film, jehož hrdinové po vzoru westernových pistolníků nepromluví ani slova, je ale přesto prochnut Hlasem hlavního hrdiny, osamělého a unaveného Rytíře (v podání Jana Jackuliaka).

Hlasy

Komedie, 2017, 11 minut

Režie: Vojtěch Landa
Scénář: Vojtěch Landa
Kamera: Petr Kačírek
Hrají: Roman Blumaier, Václav Dvořák, Monika Havlíčková, Daniel Junas, Leona Petlachová, Petra Schovánková, Alexandr Stankov

Ospalé sobotní dopoledne. Volební komise je připravena, ale žádný volič nepřichází a tak si její členové vyměňují názory mezi sebou. Voleb by se rád zúčastnil Jirka, ale šéf jej poslal na služební cestu do Pardubic. Stihne se včas vrátit

Holčička, která neplakala

Komedie, Česko, 2014, 5 min

Režie: Pavel Soukup
Scénář: Petr Koubek
Kamera: Víta Procházka
Hrají: Soňa Řehořová, Kryštof Mende, Zuzana Stavná, Michal Dlouhý

Krátkometrážní snímek Pavla Soukupa. Film vznikl během 48hodinového soutěžního workshopu Cinemasport 2014. Již druhý ročník vedl a hodnotil oceňovaný režisér Radim Špaček. Při slavnostním vyhlášení vítězů v kině Ponrepo získal film první místo za nejlepší film.

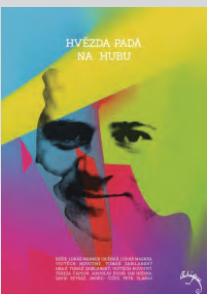

Hvězda padá na hubu

Road movie, Česko, 2013, 80 min

Režie: Lukáš Masner
Scénář: Lukáš Masner, Tomáš Zabilanský, Vojtěch Novotný
Kamera: Lukáš Masner
Hrají: Jaroslav Rudíš, Tomáš Zabilanský, Jan Hrdina, Jan Haluza

Tápní zpěvák Vojtěch a jeho přespřísilý energický manažer Tomáš se vydávají na cestu po zaplivaných sálech a podivuhodných hotelech, během níž dokonale poznají vlastní trapnost i důležitost prchavých okamžiků štěstí...

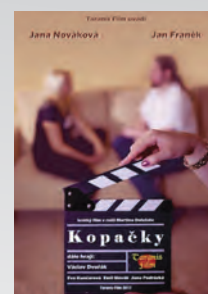

Kopačky

Komedie / Romantický

Česko, 2017, 7 min
Režie: Martin Doležal
Scénář: Martin Doležal (původní scénář)
Kamera: Martin Doležal
Hudba: Martin Doležal

Výčitky svědomí? Rozejít se není snadné. Krátký komediálně laděný snímek o rozchodových strastech z produkce Taranis Film.

Kung Fury

Akční/Komedie, Švédsko / USA, 2015, 31 min

Režie: David Sandberg

Scénář: David Sandberg

Hrají: David Sandberg, Jorma Taccone, Björn Gustafsson, David Hasselhoff, Eos Karlsson

Hlavní hrdina snímku, policista Kung Fury, se vydává na cestu za pomstou svého přítele, kterého zabil největší kung-fu zločinec v dějinách lidstva, Adolf Hitler. Fury cestuje časem do dob nacistického Německa, aby Hitlera zničil jednou provždy.

Marinka

Poetický, Česko, 2012, 37 min

Režie: Lukáš Koláček

Předloha: Karel Hynek Mácha (kniha)

Hrají: Sarah Haváčová, Matouš Ruml

Příběh nenaplněné lásky volně na motivy Karla Hynek Máchy. Hynek (Matouš Ruml) pochybuje o sobě a uzavírá se před ostatními. Píše básně. Má vlastní síť, který si vytvořil, aby nebyl sám. Do života mu vstupí Marinka (Sarah Haváčová).

Nepřitelem osudu

Dokument, Česko, 2008, 33 min

Režie: Ondřej Krejcar

Scénář: Vít Formánek

Po více jak 60 letech vznikl první film o jednom z nejstatečnějších bojovníků naší vlasti, který svým hrdinstvím a láskou k rodné zemi bude navždy příkladem k zamyšlení a vzorem výjimečnosti v míře sebeobětování. Podle knižní předlohy spisovatele Vítka Formánka, provádí vypravěč Zdeněk Svěrák neuvěřitelný životní příběh hrdinného válečného pilota Františka Truhláře.

Noční hráč

Thriller, 2016, 8 minut

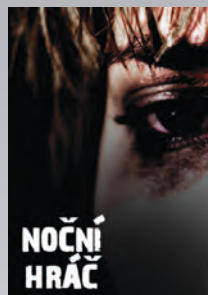
Režie: Martin Kostelník

Scénář: Jakub Kubálek

Kamera: Tomáš Saic

Hrají: Šárka Vaculíková, Martin Hruška, Richard Müller

Na začátku filmu se setkáváme s mladou dívkou v roztrhaných šatech a s potlučeným obličejem. Stejně jako před vyšetřujícím policijním důstojníkem se před námi postupně začíná rozprostírat její tragický příběh. Příběh jednoho letního večera kdy se vše zdálo romantické a idylické. Ovšem jen na velmi krátkou chvíli...

Odečet vody

Horor, Česko, 2013, 9 min

Režie: Martin Doležal, Lukáš Horáček

Kamera: Martin Doležal

Hudba: Martin Doležal

Hrají: Lukáš Horáček

Každý dům a každá rodina má své tajemství. Co je ale právě na tomhle domě zvláštního a proč každý, kdo vejde dovnitř, nadobro zmizí? Hlavní hrdina je především milující manžel. A vše co dělá, dělá vlastně z lásky.

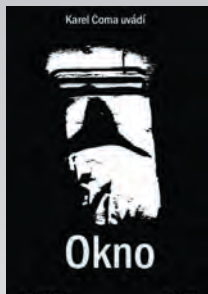
Okno

Drama, Česko, 2003, 12 min

Režie: Karel Coma

Hrají: Josef Somr

Nedoceněný film, který se spoléhá hlavně na atmosféru a pěkný nápad.

Osud z komiksu

Komedie, Česko, 2013, 18 min

Režie: Radek Hochman

Kamera: Ondřej Krejcar

Hudba: Tomáš Hradec

Hrají: Kryštof Hádek, Robin Kittner, Šárka Hochmanová, Petra Lukášková, Tomáš Hochman

V městském parku se sejdou pětice navzájem se neznajících lidí, kteří se do něj vydávají z různých pohnutek.

Outrunners

Drama, 2017, 14 minut

Režie: Eric Teti

Scénář: Eric Teti

Kamera: Josh Brede

Hrají: Tom Kelly, Joe Lee, Caroline Cummings

Když se Eli zakaouká do nesprávné dívky, ocitne se najednou ve vysoké hře proti nejlepšimu a nejzlejšímu hráči z prostředí arkádových automatů. Vítěz zůstává, ale poražený musí hernu opustit navždy.

Poslední odměna

Fantasy, Česko, 2013, 36 minut

Režie: Ladislav Plečtitý
Scénář: Ladislav Plečtitý
Kamera: Ondřej Kos
Hrají: Jarek Hylebrant, Tomáš Matonoha, Marko Igonda, Lenka Zahradnická

Filmová adaptace stejnojmenné povídky slavného spisovatele Terryho Pratchetta, příběh se točí okolo úspěšného spisovatele fantasy románů Kevina Jareše (Jarek Hylebrant).

Rande s osudem

Komedie, Česko, 2013, 19 min

Režie: Martin Doležal
Hudba: Martin Doležal

„Posledním dílem všechno začíná.“ Závěrečná epizoda série satirických válečných příběhů s podtitulem „Rande s osudem“ se vrací na úplný počátek příběhu titulní dvojice vojínů Arachose a Leviho. Na pozadí jejich setkání se rýsuje válečný konflikt, který neodvratně změní směřování jejich života

Running Sushi

Animovaný, 2017, 1 minuta

Režie: Štěpán Etrych & Jan Petrák
Scénář: Štěpán Etrych
Kamera: Štěpán Etrych & Jan Petrák

Absolutní běžecká sushi špička si to rozdává v překážkovém závodu přes sýrovou omáčku a čínské hůlky. Stadion je vyprodaný a čeká se jen na výstřel ze startovní pistole. Kdo se stane novým šampionem? Film animovaný technikou stop-motion je inspirován populárním pojídáním japonských delikates.

Sirotek

Drama, Česko, 2015, 26 minut

Režie: Jaroslav Beran
Scénář: Jaroslav Beran
Kamera: Aleš Grunza
Hrají: Jakub Grauer, Martin Příbyl, Lucie Málková, Eliška Málková, Jaroslav Píchal

Historické drama Sirotek se odehrává v polovině 19. století. Hlavní postavou je malý sirotek Damján, který léčí nemocné hraním na píšťalu. Pomáhá lidem je jeho jediné potěšení v životě, přestože by sám potřeboval pomocnou ruku.

Syn

Drama, 2016, 16 minut

Režie: Martin Chlup
Scénář: Martin Chlup
Kamera: Petr Kačírek
Hrají: Lukrecius Chang, Jan Polyak, Pavel Bagár, Martin Cina, Sabir Agalarov

Kriminální drama z ghetta - film kombinuje dramatický příběh s prvky krimi a akčního filmu s dokumentárním pohledem na realitu života v oblasti prostoupené sociální deprivací. Snímek volně vychází z činnosti asistentů prevence kriminality.

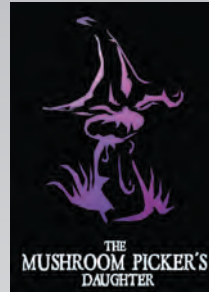

The Mushroom Picker's Daughter

Fantasy/Drama, Česko/Anglie, 2017, 13 min

Režie: Will Thomas Freeman
Scénář: Will Thomas Freeman
Hrají: Steven Dark, Serafima Sasonova, Alessio Medas, Edward Cartwright

Příběh následuje nemocného starce a jeho dceru, která v lese hledá záhadnou houbu, která ho údajně vyléčí.

Void

Drama, 2017, 14 minut

Režie: Jan Rajmont
Scénář: Jan Rajmont
Kamera: Filip Kettner
Hrají: Filip Březina, Mario-Luisa Purkrábková, Filip Bařina, Tereza Těžká

Atmosférický hraný film o touze po setkání se zesnulou dívkou.

Zombie Movie

Akční / Thriller, Česko, 2010, 45 min

Režie: George Pinkava, Ondřej Javora,
Martin Kaňůrek
Hrají: Martin Huňář, Aneta Sládková,
Martin Kaňůrek

Skupina teenagerů se omylem zamotá do postmodernistického zombie filmu, ve kterém se s pomocí nově získaných přátel dobojují až do finálního klíče

UNITED FIGHT

BITVA ZA NEZÁVISLOST ZAČALA

KINEMA CITY, HLAVNÍ MĚSTO FILMOVÉHO PRŮMYSLU.

ZÁKONY MOCNÝCH, FALEŠ A ZÁVISLOST...

MEZI TÍM TŘI FILMAŘI S KŘIVDOU,

KTEROU SI NENECHAJÍ LÍBIT.

"VYPRÁVĚNÍ PŘÍBĚHŮ JE
SOUČÁSTÍ NAŠÍ RODINY.

"MOJE BABIČKA MI VYPRÁVĚLA
PŘÍBĚHY UŽ OD MALA. MĚLA
TALENT MĚ PŘENÉST DO SVÝCH
PŘÍBĚHŮ, DO JINÉHO SVĚTA.

"A TAK JSEM SI ŘEKLA, ŽE BUDU TAKY TAK DOBRÁ
A ZAČALA JSEM VYPRÁVĚT PŘÍBĚHY TAKY.

"ZE ZAČÁTKU JSEM SE TOHO NEMOHLA NABAŽIT, PŘEČETLA JSEM VŠECHNO, CO SE MI DOSTALO DO RUKY."

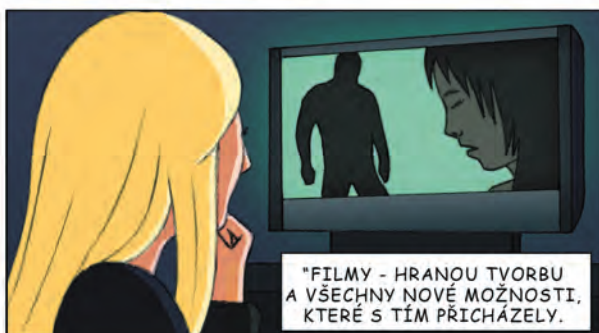
"NEJEN KNIHY, ALE I PŘÍBĚHY LIDÍ A VŮBEC COKOLI, CO MĚLO DĚJ."

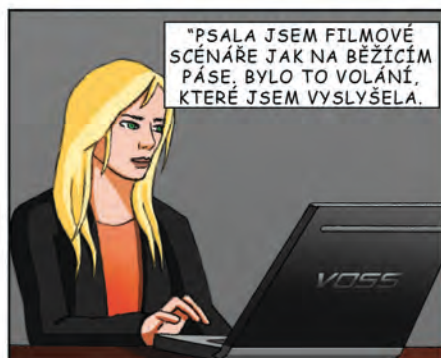
"A NAKONEC TO DOŠLO TAK DALEKO, ŽE JSEM ZAČALA PSÁT PŘÍBĚHY I JÁ SAMÁ."

"ALE TO BYL JEN ZAČÁTEK. PAK JSEM OBJEVILA DALŠÍ STUPEŇ MĚ OBSESE."

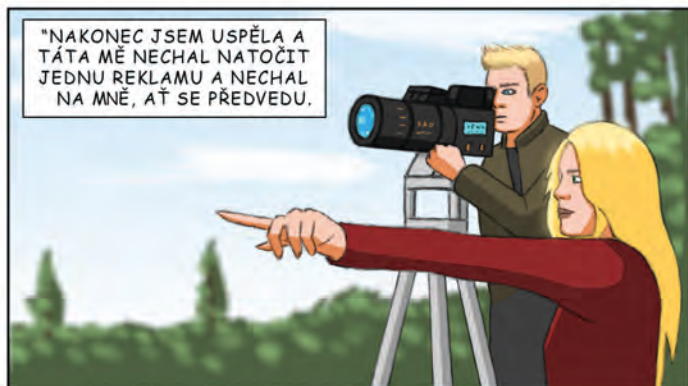
"FILMY - HRANOU TVORBU A VŠECHNY NOVÉ MOŽNOSTI, KTERÉ S TÍM PŘÍCHÁZELY."

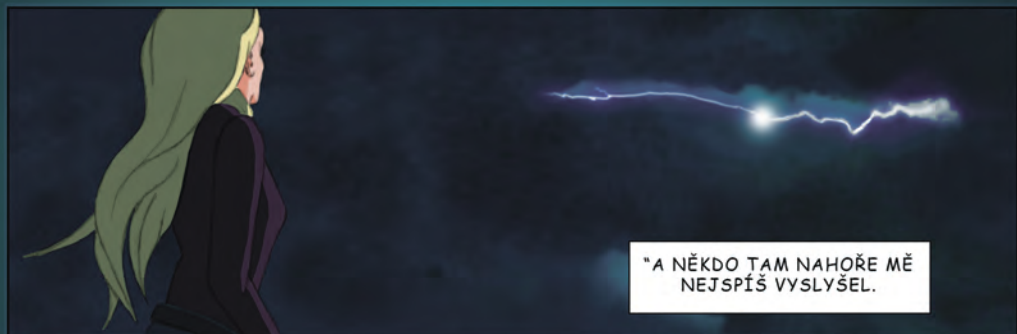

"PSALA JSEM FILMOVÉ SCÉNÁŘE JAK NA BĚŽÍCÍM PÁSE, BYLO TO VOLÁNÍ, KTERÉ JSEM VYSLYŠELA."

"NEUSTÁLE JSEM PROSILA OTCE, KTERÝ MĚL REKLAMNÍ AGENTURU, ABY MĚ NECHAL NĚCO NATOČIT."

"A NĚKDO TAM NAHOŘE MĚ
NEJSPIŠ VYSLYŠEL."

"MĚLA JSEM RADŠÍ UMŘÍT."

"ALE NESTALO SE TAK,
OSUD PŘINESL NĚCO JINÉHO."

"MOŽNÁ TO BYL SEN, MOŽNÁ
VIZE POSLANÁ Z BUDOUCNOSTI."

"MOŽNÁ JSEM JEN BYLA ŠÍLENÁ
A MĚLA JSEM BLUDY..."

"ALE PŘEŽILA JSEM, A TA
VIZE MĚ NEOPUSTILA."

"TEĎ UŽ VÍM, CO MÁM
DĚLAT."

"JE NA ČASE ZMĚNIT SVĚT."

O NĚKOLIK LET POZDĚJI...

...A KDO SE DÍVÁ.

NEDÁVÁ POZOR. NEVÍ
CO SE DĚJE OKOLO..

TROCHU SE ZAMYSLÍ.

NĚKDY MÁ ČLOVĚK
NASPĚCH A VEZME
TO ZKRATKOU.

ALE CO NAPLAT.

MÍSTA, KDE SE I KRÁSNÁ
NOC MŮŽE PROMĚNIT V
PRAVOU NOČNÍ MŮRU.

ALE JE TU I JEHO ODVÁCENÁ
STRANA. TEMNÁ STRANA.

KRÁSNÉ PLÁŽE, LUXUSNÍ VILY,
OHROMUJÍCÍ MRAKODRAPY,
ZELENÉ PARKY, JE TU VŠE.

KINEMA CITY, HLAVNÍ
MĚSTO FILMOVÉHO
PRŮMYSLU.

UNITED
FIGHT

Unitedfilm 2018

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ ...

